

ОБРЕНОВАЧКЕ НОВИНЕ

ЛИСТ ЗА ДРУШТВЕНА И ПОЛИТИЧКА
ПИТАЊА ОПШТИНЕ ОБРЕНОВАЦ

Излази сваког 1. и 15. у месецу

Година
XVIII

Број 67
(222)

30. март
1995.
ГОДИНЕ

ЦЕНА
1. ДИНАР

ЈАВНО ПРЕДУЗЕЋЕ ЗА ИЗГРАДЊУ ОБРЕНОВАЦА У 1995. ГОДИНИ:

ЖЕЉЕ СУ ЈЕДНО – МОГУЋНОСТИ ДРУГО

У овој години разрешиће се проблем водоснабдевања, наставиће се са проширењем топлификационе и ПТГ мреже, одржавањем и градњом путева. – Четвртина прихода намењена је ЈКП. – Шанса приватној иницијативи

"Током припреме Програма рада за 1995. годину рачуница је показала да је за реализацију пренетих и нових послова потребно 24. милиона динара. Како ће реалан приход у овој години бити готово четири пута

снабдевању, јер смо на прагу да Обреновац ослободимо проблема жеђи бар за наредну деценију. Завршетком друге фазе пре-рађивачки капацитет Фабрике воде подигнут је на 650 литара у секунди. До краја марта предстоји нам уређење унутрашњости објекта, а потом постављање ограде, јавне расвете, сабраћајница и сређивање терена око зграда. До краја маја планирамо и изградњу 10 вертикалних бунара капацитета 120 l/s". Истраживања су већ завршена, потписан је и уговор са извођачем радова, па очекујемо да ће кроз три месеца свих 10 бунара бити у функцији".

• Поред воде многе Обреновчане већ хронично мучи грејање. Шта је у овој години планирано у погледу топлификације?

– "Током '95. наставиће се изградња магистрале II, огранак према Звечкој у дужини од 1.300 метара. Ту

је и изградња три објекта топлификационих подстаница у насељу Рвати (подстанице 38, 39 и 41) и завршетак реконструкције подстанице 19. Уз додатна средства од Града и Републике планиран је и почетак радова на магистралама ка Забрежју. У овом месецу ће се потписати уговори са извођачима радова на поменутим објектима. Како код грађана постоји велико интересовање да сами финансирају изградњу секундарне мреже, ово предузеће је од потенцијалних извођача радова за поменуте објекте тражило да доставе понуде и за градњу кракова предвиђених постојећим објектима".

• Последњих месец дана много се говори о проширењу ПТГ мреже у обреновачкој општини. С обзиром да смо још под санкцијама какве су могућности да се то и реализује?

(Наставак на 2. страни)

мањи, извршена је редукција плана и утврђени приоритети", каже Драган Петровић, директор Јавног предузећа за изградњу Обреновца. "Предност је дата водо-

(НЕ)РЕАЛНИ

У другој половини марта преизнали смо, макар на пренетак, звучне и визуелне секвенце 1993. за коју смо, на основу урођеног оптимизма, помислили да је проходала са вихором инфлације. Оптимизам се показао, као и што лиција пушта раније без реалне основе, иако је, признајемо, био јединократно лековит.

Први деманиш била је појава дилера окупљених на њиховом традиционалном зборишту испред кафане "Ценитрал", сада најужијег објекта у граду. Као на јавној лицитацији марка је почела свој залет упркос јавно изреченом тврдњи да је такво нешто немогуће и да је све под контролом. Истовремено са првом са стабилним ценама и претпама неизидним директорима и остале цене по периферијским дућанима почеле су да се мигају. Последњи каменчић у том низу на почетку коначног преизнавања 1993. је најава ЕПП-а Србије да ће подићи цену спиртуре. Шта рећи, него шешко онима који се на спирту греју. ЕПП-ова филозофија очекује се да ће и Влада прихватити, садржана у слогану "ценом спирује до паре" можда има економску логику, али је велико шештење колико је на спирти народа који је, ни крив ни дужан, принуђен да се на овај начин греју, осим уколико не жели да се смрзе од бесијаце.

● ОПТИМИЗАМ

Пред пролећну градитељску кампању народ са радиону прими геометрије који обележавају праса за водовод и канализацију, а срећницама и за грејање. На сјирну што што је шеће геометрије народ и линске године са радиону примио. Ове је уверен да неће останати крајих рукава. А народ не шрафжи много. Таколико да се иштвено огреје и алази сећничких јама. Зар и њему није крај двадесетог века.

Спиртане марширају Обреновцем. Из далекомеђних звучника што крећуше најим улицама одјекују борбене и остале песме мисковане са позивом на свенародно политичко бденије. А народ се уморио бденија. И што је гласија звучна кулиса иза које су позиви на окупљање, што је равнодушиносћ већа. Или се народ уморио, или спиртане нису што су некад биле. А можда се иза ње азије крије и први наговештај повраћаја у нормалу.

У недостапнију заседања Скупштине општине шештење се значајније није догађало. Само су се спирти проблеми рециркуловали изазивајући нове-сашаре недоумице. Али, зар нисмо штолико пута прошли између Сциле и Харибде.

Павле Б. Николић

УОЧИ ПРОЛЕЋНЕ СЕТВЕ

ОРАНИЦЕ ЧЕКАЈУ ГОРИВО И ЂУБРИВО

• Током марта биће испоручено око 40 одсто потребних количина горива за пролећну сетву

Овога пролећа у обреновачком атару планирано је да се засеје око 15.500 хектара ораница, од чега 80 одсто кукурузом. Мада је сетва најраспрострањеније ратарске културе на прагу, још увек недостају финансијска средства, вештачко ђубриво и гориво.

Расподела зелених бонова је почела, а паралелно са њом и дистрибуција горива која се врши на две "Југопетрове" помпе у граду.

Обреновачки полупривредници не у марта добити тек 115.000 литара дизела, што представља 39 одсто количина потребних овом крају, а остатак у априлу и евентуално у мају месецу. Мада је регре-

сирано гориво много јевтиније (литар кошта 1.21 динар) да би обавили сетву ратари су приморани да га купују на црном тржишту, по цени од 3.5 динара.

Ситуација са вештачким ђубривима је далеко сложенија, јер уз садашњи темпо производње домаћих фабрика биће обезбеђено највише око 15 одсто потребних количина за целу земљу.

Када и како набавити дефицитарни репромтеријал још увек је неизвесно, а самим тим је и реализација плана пролећне сетве у обреновачком атару под знаком питања.

Верица Николић

КОМПАНИЈА · ОСИГУРАЊЕ ДУНАВ

МИ НИСМО НАЈБОЉИ САМО ЗАТО
ШТО СМО ПРВИ И НАЈВЕЋИ, ВЕЋ ЗАТО
ШТО СМО ЗАИСТА НАЈБОЉИ.

КОМПАНИЈА
"ОСИГУРАЊЕ ДУНАВ"
ФИЛИЈАЛА ОБРЕНОВАЦ
ТЕЛ. 871-237

ПРИВРЕДНЕ ТЕМЕ

Д.Д. "ПОСАВИНА" НА ПРЕКРЕТНИЦИ

РАЗЛИЧИТЕ КОНЦЕПЦИЈЕ

• Кад је коначно кренуло, директор поднео оставку – Неспоразуми на релацији "Посавина" - Општина - Да ли је реч о вишним или личним интересима - различитим погледима у будућност или је у питању нешто треће?

Деоничарском друштву "Посавина" је после година пада и стагнације коначно кренуло набоље. Успели су да измире дуговања из ранијих и позитивно заврше прошлу пословну годину и да им још у рафовима остане роба вредна 2.400.000 динара. Таман кад су 616 запослених поверили да долазе бољи данни опет су се нашли на прекретници. Први човек Посавине **Зоран Пенчић** је поднео оставку. Управни одбор и Скупштина ДД исту нису прихватили, радници су уз директора.

Зашто онда оставка?

Зоран Пенчић о томе у овом часу не жели да говори. Каже: "Питајте друге. Оне у Општини, у СПС-у, у колективу." Шта кажу други? Сви се слажу у једном, Пенчићу је кад је на позив долазио у "Посавину" обећана свестрана помоћ и подршка, али се мишљења о томе колико је учинено разликују. Једни тврде да је учинено све што се учинити могло, други опет да су се Пенчићу и "Посавини" вазда подметали клипови и да је оставка уследила управо због тога.

– Скупштина општине је "Посавину" ослободила обавезе плаћања доприноса за градско грађевинско земљиште за '93. и '94. годину као и обавезе плаћања закупа за пословни простор. У више наврата смо интервенисали код "Беобанке" да се овом колективу одобри кредит за обртна средства, интервенисали код Дирекције за робне резерве у време кад је била актуелна несташница уља и шећера. Што интервенције нису дале очекivanje резултате то је друга прича каже **Слободан Јовичић**, председник Скупштине општине. Истина, нисам одобрио да појединци из СО пређу у "Посавину" као кадровска помоћ јер су они неопходни Органу управе. Истина је и то да је Скупштина у међувремену донела одлуку да се сви захтеви за ослобађање од доприноса за градско грађевинско земљиште одлују како би се испунили планови Јавног предузећа за изградњу. То се односи и на "Посавину". Слична ситуација је и кад је у питању закуп пословног простора. Спремни смо да "Посавину" ослободимо плаћања за купу уз услов да врати два магацина у Улици В. Мишића, стару робну кућу, продавницу и магацин у Миричића дворишту, онда кад се одлучимо да инвестирамо у преуређење. Преуређен простор бисмо издали у закуп а и "Посавина" би под истим условима који важе за друге могла да добије закуп.

Зоран Пенчић

Но, "Посавина" на то не пристаје. Предлаже да сачекамо њихов Програм развоја. Питам се да ли Општина треба да се прилагођава програмима "Посавине" или обратно, каже Јовичић. У највећем трговинском предузећу друга истина, и друга прича.

– Не видим зашто би смо враћали пословни простор који користимо 50 година, за који смо плаћали закуп а истовремено улагали у одржавање, па смо у неким случајевима и сувласници, као на пример кад је реч о старој робној кући. Ми поседујемо бар 60 одсто власништва, тврди **Зоран Јевтић**, председник Скупштине ДД "Посавина". Да Општина не поштује своје одлуке, још један аргумент. – Ако је одлучила да нема ослобађања од закупа, како нам онда исто обећава ако вратимо део пословног простора. С друге стране ако у овом часу није спремна да инвестира у те објекте зашто не сачека да види наш план петогодишњег развоја. Имамо намеру да инвестирамо, уосталом годинама смо се одри-

вали баш у корист инвестиција. Чак и МЗ у којима имамо своје продавнице траже веће закупнине или инсистирају да се иселимо. Приватници се већ распитују кад ћемо да ослободимо пословни простор. Нешто ту не штима закључује **Нена Зарић**, председник Управног одбора "Посавине". Аргументи и противаргументи су ту. Не сви наравно. Недостају они о којима нико не жели да говори јавно. Објективни по-

сматрач приметиће да је овде најмање речи о судбини "Посавине". Она јесте на прекретници или ће се извукти или ће потонути. То јесте важно, али је још важније оно о чему се ћути. Нема јединственог става

тамо где би морало да га буде. Различито се гледа на правце даљег развоја општине или бар на путеве којима треба ићи да се до њега дође. Ако се ћути нема шанса да се штита изменi.

Мирјана Митровић

ХОТЕЛ "ОБРЕНОВАЦ": НА ВЕТРОМЕТИНИ - ГЕОГРАФСКИ И ЕКОНОМСКИ ИЗМЕЂУ СЦИЛЕ И ХАРИБДЕ

– Прича о обреновачком "Хотелу" није од јуће, али сценарио засигурно с почетка ове године улази у драматичнију фазу. Можда и последњи чин. Након вишегодишњег тапкања у месту, пословања на граници рентабилног и "гледања кроз прсте" за општинске обавезе, Хотел "Обреновац" ће можда већ на наредној седници Скупштине општине бити "прва" тачка дневног реда -

Сви се слажу: стање у Хотелу је изузетно тешко, а **Слободан Јовичић**, председник обреновачке Општине додаје, "свако одлагане проблема носи нове, теже последице. У овом тренутку два су излазна пута. Први, да се Хотел ослобodi обавезе плаћања грађевинског земљишта (захтев је поднет као и захтев за смањење цене комуналних услуга) и настави "живи". Други, да се општинско скине са жиром рачуна, што преведено на терен економије значи блокаду, односно стечај.

Гротеско, али истинито. За прво решење камен спотицања је управо скупштинска одлука са једне од претходних седница. Она је јасна: нема више "новлашћених", обавезе плаћају сви. У случају да Скупштина пак погази своју реч, последице су опет неминовне, само друге природе. Уз Хотел, у реду за ослобађање чекају многи колективи, а иза њима се у сусрет значи олакшати касу Јавног предузећа за изградњу за око милион динара. Аналогно томе, следи рестрикција у плановима изградње Обреновица. Друго решење (сентунални стечај) најмање је популарно. Додуше, једно такво определење не би значило гашење објекта, он би радио у неким другим условима, али би на дневни ред довело судбину око 160 запослених у Хотелу, када би се већина највероватније нашла на "белом хлебу". Када се све сабере, од два зла треба изабрати оно мање. Велико бреме и велика одговорност у рукама општинских одборника.

"У овом тренутку још увек немамо дефинисан став, каже председник **Јовичић**. Морамо сести најпре ми у Председништву и Извршном одбору, премерити све податке релевантне за одлуку (мада они најсновнији о пословању од Хотела нису стигли иако су тражени) и напокон све то презентирати и руководству Хотела..."

Са причом смо не случајно кренули од краја, јер он најчешће доноси расплет: Но, као и свака и ова има свој увод и разраду. За лакше

разумевање атрибута "тешко стање" самопарглобалних напомена: већ неколико година у Хотелу је снази ВД стање, јер сви покушаји да се нађе право кадровско решење нису уродили плодом. Хотел је, како сазнајемо, још пре неколико година дошао до одлуке о трансформацији у деоничарско друштво, остало је само мртво слово на папиру. После иницијатива, или стике "на кашичу", што је пре свега последица лошег маркетинга наступа. Незванично, али и званично говори се о лошим међуљудским односима и "два тabora". А о стандарду запослених све се зна из општинских синдикалних архива: у Хотелу још увек није потписан Колективни уговор, а радници су месецима на најнижој лествици општинских примања. Уз то плате касне, топли оброк се не исплаћају на време, а овог месеца изостала је и надокнада за превоз. Своја права неки од запослених траже у општинском Синдикату, жале се, "мада много мање на материјални и социјални статус, а више на решења о премештању на друга радна места. "И поред свега став Синдиката је јасан, каже **Драгољуб Станковић**, секретар Општинског већа самосталних синдиката: друштвено предузеће мора да преживи и остане, да се најзад реши стање ВД директора и да се изнађе могућност за помоћ у финансијској консолидацији Хотела."

Без обзира како ће се и за који пут определити одборници СО, у овом тренутку остаје отворено питање, није ли Хотел помало прекрасно дошао на дневни ред. **Слободан Јовичић** се слаже: "Сигурно је да су надлежности СО раније биле веће и да се могло више учинити. Можда смо с почетка 1994. године могли другачије реаговати и проблем резрешити."

Истина, било је покушаја, али без "плода". Присаједињење "Драгану Марковићу", или евентуална интеграција са ЕПС-турском као једна од идеја, дефинитивно су пали у воду. Једно од решења је расписивање конкурса за реализацију пројекта Бање у склопу Хотела. То значи пронађи заинтересованог инвеститора. С обзиром на текућу економску ситуацију, све је то на "кратком штапу"...

Тако смо на самом крају приче, опет стигли на почетак. Недостаје само епилог. А прича није потпуна, ако се не огласи и први човек предузећа. На жалост врата која су данионоћи отворена за госте, остала су затворена за новинарска питања. Од директорке Хотела добили смо само кратко обrazloženje да у овом тренутку не жели давати било какве изјаве, "јер није право време".

Уз поштовање њеног избора на "мук" и ускраћивање информација, чини се дошло је до замене леза: време није право, него је крајње!!!

Повка Павловић

ДРАЖЕВАЦ "НОВИ МОСТ"

Уз помоћ Војске Југославије и обреновачке општине на реци Колубари у Дражевцу изградиће се нови, челични мост. Истраживачки радови су већ завршени, а резултати су дати пројектантима да на основу њих сачине даље планове градње.

В. Н.

ГРАБОВАЦ "ПОПРАВКА МОСТА"

Тек што је завршена изградња уличне расвете у насељу "Музичка колонија", у Грабовцу ће ових дана почети реконструкција моста на ободно гравитационом каналу. У сарадњи са ЈП за изградњу Обреновца планирано је и пресипање 400 метара пута на том правцу.

В. Н.

БИБИЧА БИБИЧА
ОБРЕНОВАЦ

102,3 mHz

"На шаласима 102,3 мегахерца" - рубрика која се редовно може читати на овој страни Обреновачких новина. Резултат је онога што су у информативно-политичкој емисији Радио-новине који је на програму сваког радног дана од 11 до 13 часова, рекламистичкији и политичкији радници.

Најинтересантније делове разговора презентирамо из броја у број нашим читаоцима...

Др РАНКО ПЕТКОВИЋ, директор "Међународне политике" о копенхагенском договору

АКЦЕНТИРАН ИНТЕГРИТЕТ ХРВАТСКЕ

Договором са Копенхагеном Франоје Туђман је постигао два циља. Прво, осујетио је могућност да донесе до киперизације Хрватске стапним обновљањем мандата Унпрофора. И друго, уложио њем у неку врсту ценења довео је до тога да мировне снаге у смањеном саставу и промењеном мандату на неки начин акцентирају територијални интегритет Хрватске. Остаје да се анализира то како је представник једне мале, нестабилизоване, неконсолидоване државе успео да вуче за њос представнике највећих светских сила.

Када смо већ на терену великих сила, подсетићу да је у решавању овог комплексног питања (судбине Унпрофора) учествовало много чинилаца: од Контакт групе до појединих земаља Европске уније, али главну реч и политичке посне зарадили су представници Америке. Дакле, уз Туђмана и Америку је овим споразумом профитирала.

СЛОБОДАН ЈАРЧЕВИЋ, специјални саветник председника РСК о позадини захтева за смештајем крајишке владе

НЕМА КНИИНСКЕ И БЕОГРАДСКЕ СТРУЈЕ

"Коментарни да иза захтева за смештајем председника Владе РСК Борисава Микелића стоји заправо сукоб београдске и книнске струје нису тачни. Напротив председник Милошевић је у овом спору тражио да дође до измирења, те да се договором дође до реконструкције Владе па и до евентуалне промене премијера, или без потреса и на бази договора. После одлуке Скупштине да се о поверењу Влади уопште не разговарајући ће изгубити Српска демократска странка Крајине, с обзиром да је и на овој Скупштини поступила мимо народних очекивања. Мислим да ће се у Крајини проширити сукоб између владајуће СДС и народа. Са таквом политиком СДС ће изгубити поверење и гласове на следећим изборима."

МИЛАН ЊЕГОМИР, секретар за економске односе Привредне коморе о санкцијама и пословној сарадњи са иностраницом

КОНТИНУИТЕТ У САРАДЊИ

"Многи се пишују обикновено изненадно интересовање српских привредних делегација за Југославију. Па, то интересовање је одувек постојало. Пре свега, у условима када смо хендикапирани санкцијама наше стране жели да одржи константнији у сарадњи... Иначе, посете и разговори су прелиминарног карактера, договор за сарадњу у баланси времена. Постоје интересовање за заједничка улагања, основање међународних фирм, за која је ценење на иностранију, а нарочито на привредни производе."

Садруге српске привреднице, данашњи привредници ван граница настављају организовано, тј. да се договорају о условима наставе. Ти услови би се састојали пре свега у утврђивању минималне цене исход које се на тајкапитал не би погодо..."

МИЛАН МАРТИЋ, председник РСК о одлуци Франоје Туђмана

РАЗУМНО, ДА ЛИ И ИСКРЕНО?

По питању Унпрофора став Републике Српске Крајине је од самог почетка био јасан: мировне снаге морају да остану и то са неизмененим мандатом. О новонасталој ситуацији и најновијој одлуци господина Туђмана тек треба разговарати, оног момента када сазнамо како би све то требало да изгледа.

Иначе, документи Резолуције о Унпрофору, се не могу доносити нити правити само на основу једностралог захтева Хрватске, а без наше сагласности. Јер на предлог да се мировне снаге нађу на граници према Југославији и Републици Српској, никада нећемо пристати.

У сваком случају у овом тренутку могу само да кажем да је Туђман поступио разумно, напуштајући ратну опцију. Да ли мисли и искрено, о томе не могу да судим.

РАЈКО ЛЕЖАЈИЋ, председник Скупштине РСК о законитости скупштинске одлуке

КАКО ПОСЛОВНИК НАЛАЖЕ

"Замера нам седасмо још питању поверија Влади и њеном премијеру прекријући Устаник и Пословник. То није тачно. Тачку о поверију Микелићу сам поставио онако како Пословник налаže, али су посланици гласањем одбили да је сајаве на дневни ред. Иначе, мислим да је и тиранитак за смешту Владе Југославије изабран, јер у овом тиранитку

није време за размирице и расколе. Управо тим чинењем се руководила Скупштина одбацијући расправу о поверију. Не треба заборавити ни што да је Микелићева влада у датим условима досада урадила и да је само пре два месеца добила прелазну оцену за оно што је сада најзада део посланика.

МИЛАН МИКОВИЋ, републички посланик СПО-а о позадини одлуке Франоје Туђмана

БЕЗ ПОЛИТИЧКИХ ПОЕНА

У овом тренутку код многих постоји сумња да је крајњи епилог "случаја Унпрофор у Хрватској" од самог почетка био инсцениран. Лично, нисам сасвим сигуран да је хрватски председник могао да доведе у заблуду све оне са којима се преговори и све оне који доносе некакве одлуке. Овим последњим потезом се неће стећи додатни политички поени, утолико пре што је цела међународна заједница била против одлуке о одласку Унпрофора. Дакле, ова иновирана одлука је само у складу са оним што је међународна заједница очекивала.

БРАТИСЛАВА МОРИНА, Републички комесар за избеглице и председник Савеза жена Југославије

Жена како то мирољубиво звучи

На нашој политичкој сцени у овом тренутку у првом плану је искрочно жена којима је без обзира на страначку припадност заједничка мирољубива опција. То ме радује. Анкета "Борбе" о најпопуларнијим женама '94. године у којој су прва места припала др Мирјан Марковић, Лепој Брени, мени и Маргит Савовић, углавном казује да и грађани поштују таква определjenja. Јер ми смо све већ одавно југословенски оријентисане.

Хоћу да кажем да се и народ опредељује за оне који воде мирољубиву политику. Надам се да ће их у будућности бити још више, а жене ће засигурно у таквој политици предњачити и доминирати.

Др НОВАК КИЛИБАРДА, председник Народне странке Црне Горе о сарадњи са црногорским либералима

НА КРАТКОМ ШТАПУ

"То су две најаче опозиционе странке које програмски раздвајају однос према националном питању. Народна странка сматра да Црногорци јесу Срби, Либерали Славка Петровића не. Међутим, ми смо демократска странка и никога не уводимо у нацију. Другим речима, заступамо српску свјест, али поштујемо и туђу мишљења. Либерали су ту доста тврђи. Али, у

АЛЕКСА БУХА, министар спољних послова РС о судбини Споразума о прекиду непријатељства

СПОРАЗУМ СЕ НЕ ПОШТУЈЕ

"Приликом разговора средином овог месеца са господином Акашијем препли смо све тачке Споразума. На жалост, констатовано је да највећи део обавеза друга страна није извршила. На пример није дошло до размене заробљеника по принципу "Сви за све". Даље, што се тиче повлачења муслимана са Игмана и Бјелашница, ни ту ништа није учињено.

Када је у питању придржавање договора о прекиду, ватре до нарушања примирја долази сваког дана. Унпрофор, иако је био дужан није маркирао линије раздавања како је предвиђено споразумом, нити су маркиране интерпозиције, тј. онај део терена између сукобљених страна на који је требало да дође Унпрофор.

Зато смо ми инсистирали да се прије наставка разговора о прекиду непријатељства најпре спроведу одредбе постојећег Споразума.

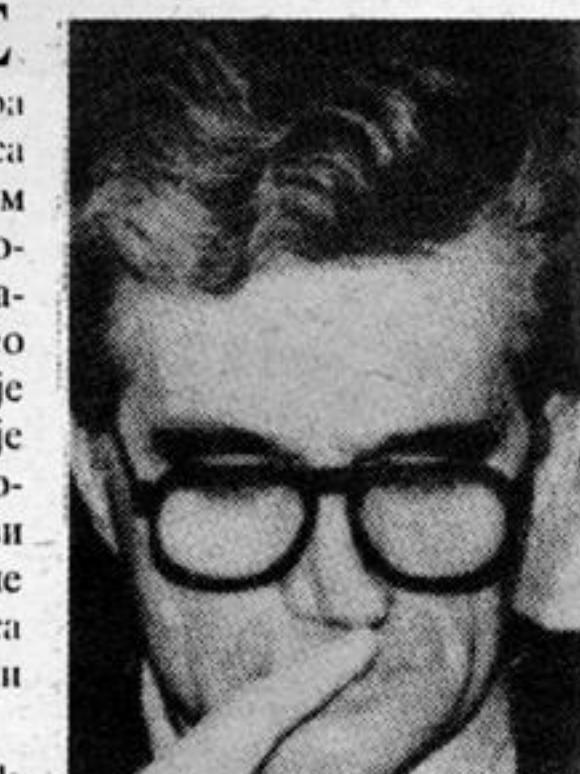
СЛОБОДАН РАКИЋИЋ, лидер Народне сaborне странке о слабостима Туђмановог политичког по-теза

ГДЕ ЈЕ ТУ РСК?

На први поглед добро је што снаге Унпрофора остају, али са друге стране мислим да је РСК у праву што изражава дозу резерве према свему овоме што се догађа.

Моја замерка, и не само моја јесте у томе што у све те преговоре и разговоре није укључена и Република Српска Крајина. Имам уписак да све ово може бити само сценариј за догађаје који ће тек уследити. Стога је присутило лично неповерење које сам изразио.

овом тренутку није важно какве су партије по својим програмима, већ задатак да се формира опозиционија култура и опозиционија свјест чега до сада није било ни у Србији ни у Црној Гори. Када се оствари тај циљ, политички савез Народне странке и Либералне ће врло кратко трајати. Ја вас ујеравам, јер ми смо доста различити-

ОБРЕНОВАЦ

ИНТЕРВЈУ

ЕКСКЛУЗИВНО ИЗ ЊУЈОРКА:
БРАТИСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ, заменик

југословенског амбасадора у Уједињеним нацијама

НОВИ СИГНАЛИ НА ИСТ РИВЕРУ?

• Уједињене нације и југословенска криза • Да ли у поводу 50-годишњице светске организације следи награда: укидање санкција • Како се у Њујорку котира југословенска дипломатија • Теме и питања о којима смо почетком овог месеца разговарали са југословенским представницима у Уједињеним нацијама, у време како је господин Ђорђевић нагласио, када се у УН мировало и ишчекивало: шта ће бити са Унпрофором и мировним преговорима •

— Господине Ђорђевићу, какав је тренутни однос снага у УН по питању југословенске кризе?

Уједињене нације, а посебно Савет безбедности су дugo времена водили једнострани и пристрасну политику, наравно на штету напре земље. Сада су на сцени нови елементи и моменти. Хочу рећи, последњих месеци се све више увиђа да је Југославија незаобилазан чинилац у решавању кризе. Самим тим њено активно и конструктивно учешће је неминовно. Стога се са посебном пажњом и уважавањем овде прате дипломатске активности пре свега председника Милошевића и његови миротворни напори.

— Као утешна награда стигао је и први пакет сунспензије санкција, зар не?

Да. Чињеница је да је југословенска миротворна политика довела до политичког преструктуирања међу чланицама. Резултат: веће отварање других

подржавају исламске земље, нарочито захтев о скидању оружаног ембара.

— Под лупом овдање јавности је и позиција Бутроса Галија. Уз реског критичара српских ставова, не ретко се изјављава експонира и као симпатизер Срба?

Ја то не бих тако окарактерисао. Мислим да је генерални секретар од почетка до данас имао и задржао конструктиван став. Треба пре свега имати у виду његова овлашћења, која се подсетишу, крећу само у оквирима ставова Савета безбедности и других органа УН. Господин Галије уложио доста напора да до мирног решења УН кризе дође. До сада се максимално ангажовао и по питању сланаја мировних снага на простор бивше СФРЈ и опремања контингената. Свакако, уласком мировних напора и решења у завршницу, његова улога ће бити значајно већа него ли до сада.

— Када смо већ код улоге и утицаја колико је заправо у овом тренутку мој

земља према кризи на просторијама бивше Југославије, али и спремност да се реалније сагледају сви елементи кризе. У том контексту и одлука о сунспензији и увозу гаса из Русије. Уопште "мириш" једна повољнија атмосфера у кругу светске организације.

— Ми се ипак надамо "главној премији", потпуном укидању санкција?

Мислим да за такву одлуку тренутак још није сазрео, бар када је у питању Савет безбедности. Тим пре што се Савет безбедности чврсто држи става: даље скидање санкција једнако политичко решење кризе. Стога се овде са дужном пажњом ишчекује неки битнији напредак на политичком терену.

— Најтврђи камен спотицања по питању санкција су претпостављамо земље исламске конференције?

Управо тако, и то су они неповољни елементи присутни у УН. Земље исламске конференције заступају необјективан став и у свemu су савезници мусулманске стране. У овом тренутку су најмање спремне да подрже даље укидање санкција. Напротив, инсистирају на оштријем увођењу као и скидању симбарга са испоруке оружја Мусулманима.

— Уз солидну помоћ америчке дипломатије?

Истина је да су ове земље најближе савезнике нашли у САД-у. Не толико тврдо, али доволно јасно, амерички представници

светске организације да мир доведе на Балкан?

Уједињене нације свакако имају велики значај и утицај на, Светску организацију чине земље чланице, те се не може урадити ништа више од онога што ураде и што се договоре те земље. Уочалом одговор на ово питање даје само искуство: Уједињене нације су у већини случајева успеле да очекују мир у разним деловима света

— Али су врло често на оштрици кри-
тике?

До неспоразума, односно оптужби од стране јавности долази због несхватања карактера и мисије УН. Мировне операције, овог карактера какав имају у Босни и Хрватској, не дозвољавају употребу снаге, изузев у самоодбрани. Према томе од УН се не може очекивати да ратује на било чијој страни и силом оставари мир?

— Каткада је и то дозвољено, можда и неопходно?

Да би се применила сила потребно је донести Одлуку. У том случају то би биле одговорајуће снаге УН, дакле не оне на линији разграничења, већ много боље наоружане и опремљене.

То за сада није био случај. Наравно, овде у Уједињеним нацијама постоје и такве идеје, али такав мандат снаге УН, бар када је реч о територији бивше Југославије, за сада нису добиле...

Новка Павличевић

СА ТОМИСЛАВОМ НИКОЛИЋЕМ, ПОТПРЕДСЕДНИКОМ СРС

СЛОБОДА И МИР

Двадесет другог марта у Обреновцу је одржана трибина СРС на којој је учествовао и део страначког врха. Њихово присуство искористили смо за разговор са једним од њих, Томиславом Николићем, потпредседником странке и послаником у Скупштини Србије

— Господине Николићу, који је био циљ недавног боравка делегације СРС у РСК и РС и какви су утиси?

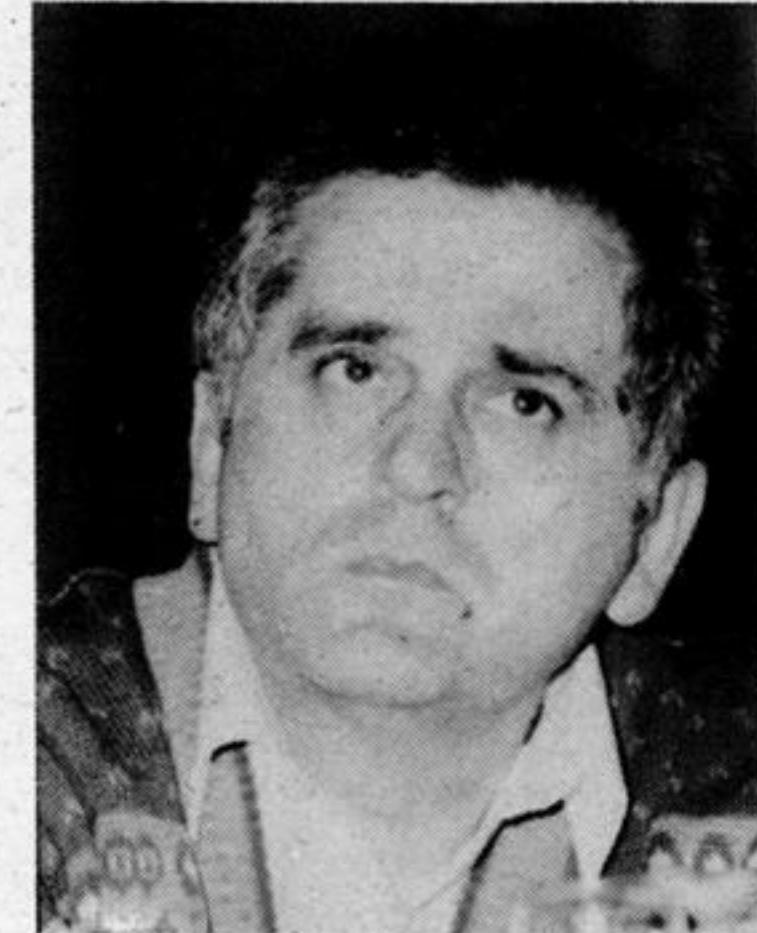
“Па, с обзиром на то да се приближава дан када истиче мандат УНПРОФОРУ у зони раздавања РСК и РХ и на политичке шпекулације хоће ли он бити преиначен или не, а у тренутку када не можете да чујете званичан став српске државне политике, СРС се изјаснила да мировне снаге могу остати на истим просторима са неизмененим мандатом. Ми смо хтели да проверимо тај став у народу, у контакту са борцима, са онима који су најугроженији, који су најдуже у рату и који би требало да су њима и најзасићенији. Основни задатак био је да се обиђе најугроженије подручје Западне Словеније мада смо били и до Каринског мора. Имали смо велики број митинга и трибина које су биле изванредно посвећене. Утиси су веома повољни, морал је код бораца и народа на завидној висини а поверење у председника РСК огромно. Разговор са председником Мартином потврдио је наше заједничке, скоро идентичне ставове у погледу судбине РСК.

— СРС оптужују да је створила спрегу Мартић-Шешељ која уноси раздор међу народом РСК?

“Ја то тумачим политичким ставом СРС-а коме не бих желео чак ни да се супротстављам уколико би мени или неком другом из СРС било омогућено да изнесемо своје ставове на државној ТВ. На другој страни нека то буде неко који нас највише оптужује и нека се сучеле аргументи. Овако већ је и народу досадила та бесомучна кампања против СРС у којој се без икаквог доказа лепе етикете радикалима а наш углед је у народу све већи и већи, што доказују и митинзи које ових дана организујемо широм Србије”.

— Где је, у овом тренутку, место СРС на политичкој сцени Србије?

“Мисмо на изборима 1992. имали 73 посланика, међутим ту је један велики део лабилног бирачког тела гласао за нас. То је било време када смо интензивно сарађивали са председником Србије као патријотом. После промене његове политике и сукоба са њим, српски радикали су 1993. и у неповољним условима, без појављивања на ТВ, уз хапшења неких наших припадника освојили 39 мандата. Пад је делимично настављен и неколико месеци 1994. а онда је почeo опоравак странке. Хапшење Шешеља и премлађивање наших посланика окрнуло је народ на нашу страну. Пре-

ма нашим проценама ми се сада налазимо негде између 92. и 93. Сматрамо да бисмо сада имали око 60 посланика”.

— Много се ових дана говори о миру и његовим предностима, што можемо сваке вечери пратити у удаљој информативној емисији РТС-а.

“И мене да зауставе на улици да кажем да ли сам за мир ја бих рекао да сам за мир. Мир је идеал човека, идеал државе. Има само један идеал виши од њега – то је слобода. Роб има мир али нема слободу. Ако режим пропагира такав мир ми смо против њега. Све док не обезбедимо слободу за Србе, ону државу због које смо запалили и РСК и РС ми не можемо да говоримо о миру. Сарказам је онима које мусулмани сваког дана пуцају говорити да мир нема алтернативу. Мир има алтернативу, алтернатива је слобода, слободи ропство а ропство је једнако смрти”.

— На предстојеој сединији републичког парламента једна од главних тачака биће извештај Владе Србије о свом раду. Како се радикали припремају за ову тачку?

“Знате, постоје Владе се којима опозиција може да сарађује у смислу поправљања или садашња Влада није таква. Ово је Влада која је себе прогласила владом народног јединства иако је састављена само од једне странке. При томе је у свом извештају о раду сама написала да заслужује поверење. Таква Влада која сама себе позитивно оцењује не заслужује поверење. Ви више немате категорије становништва, осим лопова и криминалаца да је у Србији задовољан животом и радом ове Владе”.

Миодраг Вуковић

КОМПАНИЈА ОСИГУРАЊЕ ДУНАВ ФИЛИЈАЛА ОБРЕНОВАЦ

Свако у једном тренутку схвати да је корисно бити осигуран.
Када дође тај тренутак тражите за себе најбољег осигуравача.

ОСИГУРАВАМО:

- СТАНОВЕ И КУЋЕ
(од пожара, изливава воде из инсталација, провалне крађе, лома стакла)
- АПАРАТЕ У ДОМАЋИНСТВУ
(од деловања ел. енергије – кварова)
- ЖИВОТ ВАС И ЧЛАНОВА ВАШЕГ ДОМАЋИНСТВА
- ВОЗИЛА
(ауто одговорност и ауто-каско са укљученом крађом)
- ПРИВАТНА ПРЕДУЗЕЋА
- САМОСТАЛНЕ РАДЊЕ

ЗНАМО ДА СТЕ СЕ ВЕЋ ОПРЕДЕЛИЛИ ЈЕР СТАРИ ПРИЈАТЕЉ ЈЕ НАЈБОЉИ ПРИЈАТЕЉ

ЖИВОТ

ЗДРАВСТВО

ИПАК СЕ ОКРЕЋЕ...

• Ове године пресељење Центра за хемодијализу –

О здрављу 10.5 милиона Југословена, по попису из '91 године, брине 21 хиљада лекара, 4,5 хиљаде стоматолога, 2,5 хиљаде фармацеута и 65 хиљада здравствених радника осталих профилла...

О здрављу 78 хиљада Обреновчана брине 337 медицинских радника од укупно 434 запослених у обреновачком Дому здравља. Међу њима је 84 лекара од којих 51 специјалиста и 4 на специјализацији, 31 стоматолог међу којима 18 специјалиста, 16 фармацеута, 22 виши медицинска стручњака, 182 медицинске сестре и три виши медицински сарадници – психолог, социјални радник и дефектолог.

По својој организацији Дом здравља у Обреновцу са својим здравственим станицама, одавно превазилази делатност основне здравствене заштите грађана. Больје речено, Дом здравља у Обреновцу са Службом ме-

СА РАДИО – ТАЛАСА НА НОВИНСКЕ СТУПЦЕ...

БОЉЕ СПРЕЧИТИ – НЕГО ЛЕЧИТИ

"Превентива" у области гинекологије, већ пола године на таласима Радио "Обреновца" улази у многе домове овог фреквентног подручја. Зависно од интересовања слушалаца, у емисији Превентива чуле су се теме из ове области медицине, које су окупирале пажњу младих од адолосцентног периода па навише, али и оне у већ зрелом добу. Помеђу садржаја који се односе на медицинско просвећивање у области гинекологије једно од основних облика превентивног деловања, од посебног значаја су теме о сексуалном васпитању са посебним акцентом на заштити од, данас, опаске болести СИДЕ, која вртоглавом прогресијом убира свој данак. Затим контрацепција, стерилитет, али и период хормоналног "смираја" – климатеријума.

На тему превентиве у очувању здравља, слушаоцима Радио "Обреновца", већ шест месеци се обраћа др Велисав Аничић, специјалиста гинеколог акушер уз свесрдну помоћ водитеља емисије, Превентива, Весне Бајић.

Др Велисав Аничић, власник приватне гинеколошке ординације у Обреновцу, са истуреним одељењем у Београду, председник Секције приватних гинеколога Србије, изабрао је област превентиве уз мото "боље спречити, него лечити...". Подизањем нивоа здравственог васпитања спречиће се вртоглави раст разних гинеколошких оболења, али и СИДЕ, као ништа мање, нежељена зачећа која најчешће завршавају насиљним побочајима са честим последицама. Оно што је од посебног значаја је рано откривање канцерозних оболења, када се може рачунати на излечење од сто посто, док је касније лечење теже, истиче др Аничић.

(Имајући у виду да је радио емисија Превентива стекла своје слушаоце, несумњиво је да ће преточена на новинске ступце, стећи и своје читаоце.

Ако Ви то будете желели, поштовани читаоци, у наредном броју "Обреновачких новина" увешћемо рубрику – Савети лекара.

диције рада, Хитном службом, Центром за хемодијализу, одредавно и интернистичком службом и тако редом, обавља комплетну амбуланту поликлиничку здравствену заштиту за потребе грађана ове општине, каже др Ратомир Срећковић, директор Дома здравља.

Оно што треба истаћи је да се посебна пажња посвећује превентивној здравственој заштити деце и омладине о чијем здрављу брине 13 лекара педијатара. Само у прошлој години у диспанзеру за предшколски узраст направљено је 16.385, док је у диспанзеру за школски узраст деце евидентирано 17.180 услуга. Успешно је обављена и вакцинација деце, за разлику од претходне године када су недостајале вакцине. Као тврди др Срећковић, вакцинисано је око 90 посто ове популације што је медицински врло значајно. Јер, што је већи

број вакцинисаних, пресечени су путеви којим би, до оног броја невакцинисаних, болест стигла. Иначе, дечјом здравственом заштитом на подручју Обреновца обухваћено је 5.919 деце узраста до 6 година, што чини 8,3 посто укупног становништва Обреновца и 12.794 деце и омладине од 7 до 19 година старости, што представља значајан део становништва општине. Значајно је истаћи, да и поред вишедеценске беспарице, ова значајна друштвена област сасвим сигурно излази из периода потпуне беспомоћности. Кренуло се са мртве тачке... Оживели су програми развоја и у здравству... Када су програми развоја обреновачког Дома здравља упитању, још увек је под знаком питања изградња зграде уз већ постојећи објекат, али је већ сасвим извесно пресељење Центра за хемодијализу у просторије старог обданишта. Урађена је пројектна документација и добрым делом обезбеђена сред-

Дом здравља

Просечна зарада медицинске сестре је 234 динара, лекара – 414, а лекара специјалиста 468 динара.

ства... На потезу је Министарство. Пресељењем Центра за хемодијализу, створили би се услови и за отварање диспанзера за превенцију болести бубрега, каже др Ратомир Срећковић. И у здравству... ипак се окреће... Кахуна Николић

Ви питајте, наш лекар ће одговорити на питања.)
Кахуна Николић

КУЛТУРА ИСХРАНЕ

ВИШЕ МАЊИХ ОБРОКА

Слабост, поспаност и друге појаве манифестије су тзв. "пролећног умора", који се јавља крајем зиме и почетком пролећа.

Препоручујем вам да у овом прелазном периоду обратите више пажње на начин исхране и живота уопште како би овај прелаз био што лакши.

ЗАВОД ЗА ТРЖИШТЕ РАДА

500 НОВИХ РАДНИХ МЕСТА

Управни одбор Републичког завода за тржиште рада донео је одлуку о финансирању 703 програма у оквиру којих ће се запослiti 64.420 радника. За те намене потребно је 53 и по милиона динара, а део тих средстава усмериће се у преквалификацију, разрешење технолошких вишкова или стручно осposobљавање. У свему томе своје место нашли су и програми које је понудио обреновачки Завод за тржиште рада...

Захваљујући мерама активне запошљавања и програмима који су на посментом састанку добили зелено светло у наредном периоду и близу 500 Обреновчана требало би да дођу до радног места.

Конкретно Завод ће 390 хиљада динара финансирати у Акционарско друштво "Драган Марковић" ради разрешења проблема технолошких вишкова за 390 радника. Потом, кроз 13 што нових што програма самозапошљавања који су прихваћени од стране Републичког завода запослиће се још 90-ак лица. Овога пута врати незапосленима отворила су приватна предузећа: "Синђелић" – Грабовац "Кровин", "5M" и други колективи из Обреновца.

УТОЧИШТЕ ЗА ТРИ СТОТИНЕ ДУША

КУЋА НА КРАЈУ ГРАДА

Јутро је. Тако што је прошло седам, а живот већ брекће и тамо где се у ствари подако али сигурно гаси.

Још у холу Дома за ногу старија се мирис тек припремљеног доручка, чује звукова посуђа и прибора за јело, а само један поглед на трпезарију и сто до врата уверава вас да и они у трећем добу могу да имају добар апетит.

Чика Јоца, избеглица из околине Пакраца је већ две године са женом у Обреновцу, а скоро годину дана у "кући на крају града". Доручковао је. Иако у годинама још увек виталан, не може да седи скрштенih рукu. Тамо, одакле је побегао, обраћивао је земљу, па би и овде да је омирише и натопи својим знојем. Зато улази у канцеларију Иве Деспотовића, директора, слободно, без куцања, већ су постали другари, каже: "Добро јутро" и одмах пита: "Хоћемо ли данас?" Мисли на уређење зеленила око "куће".

"Нећемо Јоцо", каже директор, идем у Београд на седницу Управног одбора. Договорићемо се."

Јоца каже "добро" али се види да је разочаран. Одлази. Да ли је схватио да је за "Кућу" важније да њен први човек буде на седници Одбора него у парку не зна се, тек седница је занета важна. Пропла са времена кад су овде били сами своје газде. Сад су каса и паре у Београду, а зна се како је кад се заједничко дели. Као по правилу, онај ко је ближе захвата випе. Истина Дом за ногу старија у Обреновцу је и прошли пословну годину завршила позитивно. Капацитети су попуњени до последњег места а 37 захтева за пријем још чека, али средства константно недостају.

"Кад је храна у питању ту нема проблема. Сналазимо се. Са одржавањем је већ много теже. Од посебног је значаја помоћ која стиже у натури од Првеног креста. Реч је о прехранбеним производима и делимично средствима за хигијену. Цену наших услуга формирају други. Лимитирано смо, а опет кад ми купујем морамо да плаћамо онако и онолико колико тржиште тражи. На основу управо сачињених калкулација јасно се види да би цене морале бити дупло веће од важећих" – каже директор Деспотовић.

Оно што нема цену су љубав и пажња којом су свих тридесетине корисника услуга Дома окружени. Осећа се то на сваком кораку.

Млада, црномањаста медицинска сестра ухватила старију под руку. Води је ка библиотeci. Старици корак отежао. Време свом тежином притисло старачка плећа. Ослонац и подршка су руке младе сестре која се љубазно смешика. Младост и старост, руку под руку у нови дан, све док има дана.

Мирјана Митровић

оброк буде неко воће (јабука, поморанџа и сл.). Водите рачуна и у комбиновању на мирница, јер комбинација као што су кромпир – месо, хлеб – месо и сл. много се теже варе. Избегавајте пржена, поховане и јела са заприском јер се такође теже варе и мање су хранљива. Једите што више свежег воћа, салате од поврћа, хлеб од интегралних зrna жита (разне врсте црног хлеба). Бирајте посније врсте меса, па их онда динстајте, кувајте или пецице у фолији. Комбинујте га са салатом од поврћа.

Поред одређеног режима исхране важно је да се доста шетате и да што мање времена проводите у затвореном простору. Уколико немате навику можете почети и са јутарњом гимнастиком. Све то помоћиће вам да свежији и расположенији дочекате најлепши годишње доба које обећава веће богатство трпезе.

Снежана Ралић Маричић виши дијетичар нутрициониста

ПОВОДИ

ДАН ВОЈНОГ
ШКОЛСТВА

ЧЕСТИТКА МОМЧИЛА ПЕРИШИЋА

У петак 17. марта у Инжињеријском школском центру одржана је пригодна свечаност поводом новоустановљеног дана војног школства

Свечану академију отворио је командант Инжињеријског школског центра, пуковник Јован Перовић, који је овом приликом говорио о историјском значају новоустановљеног дана војног школства, као и о напорима да се ученицима и студентима обезбеде што бољи услови за живот и рад. Свечаности су присуствовали начелник рода инжињерије Младен Михаиловић, пензионисани генерали Драгиша Дрљевић, Коста Чоловић, Јован Дамњановић, као и представници треће класе Војне

теграме честитки овом школском центру су упутили начелник генералштаба Војске Југославије генерал **Момчило Першић** и представници других школских центара у Војсци Југославије. На пригодан начин уручене су похвале и награде најуспешнијима у образовању и спортским дисциплинама. У културно-уметничком програму учествовало је КУД "Абрашевић" из Београда. Дан војног школства ученицима и студентима у Инжињеријском школ-

академије. Испред града Обреновца присуствовали су председник Скупштине општине **Слободан Јовичић**, као и представници привредних колектива, културни и јавни радници.

ском центру уприличили су и ученици средњих школа из Обреновца, који су се задржали неколико часова у пријатном дружењу.

Драган Лазаревић

ВОЈНА ШТАМПАРИЈА ОД КАРЛОВЦА ДО ОБРЕНОВЦА

САВРЕМЕНА ТЕХНОЛОГИЈА

Одмах по доласку Инжињеријског школског центра у Обреновац почела је и монтажа штампарије. Целокупна техника је прешла заједнички пут са ученицима и студентима од Карловца до Обреновца. Сви витални делови штампарије су и поред ратних услова сачувани а незната оштећења су санирана.

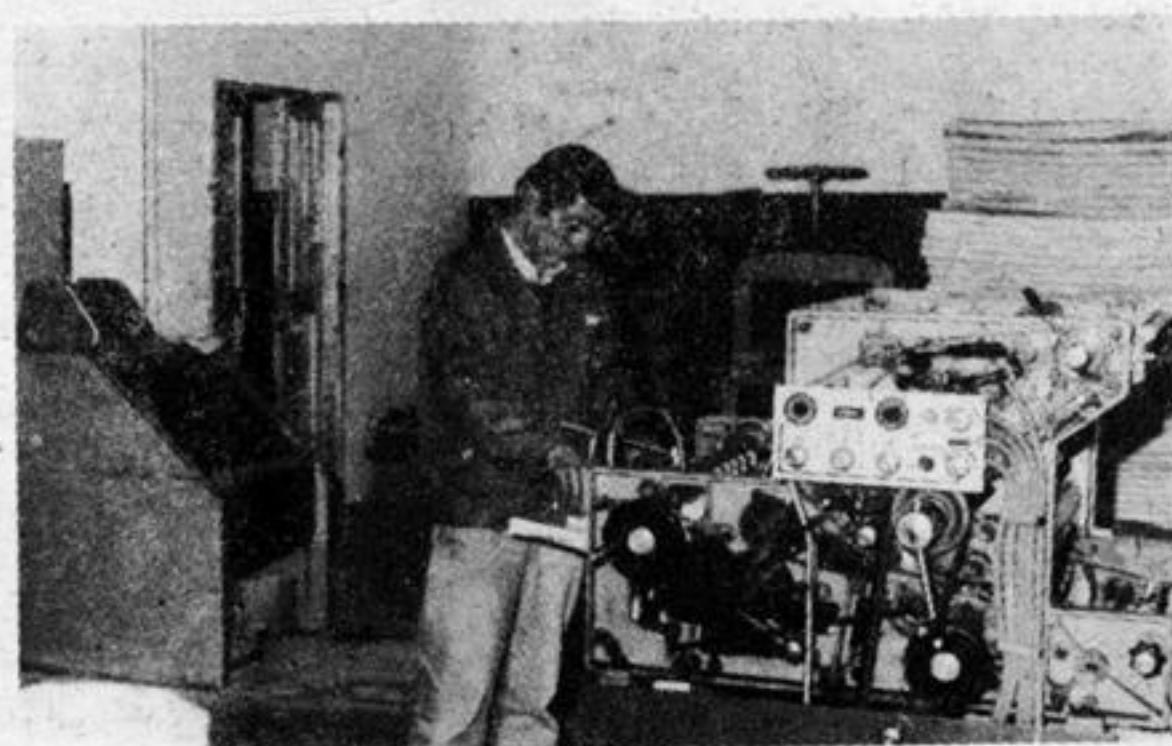
Штампарија у Центру оспособљена је да штампа свак материјал потребан војницима и ученицима почев од штампања додатне литературе до израде образаца. Капацитети су такви да ће поред потребе и других јединица у Војсци Југославије, али и потребе обреновачких привредних колективи и установа.

У циљу пружања што квалитетнијих штампарских и књиговезачких услуга, Инжињеријски школски

центар је примио довољан број квалификованих и стручних радника за рад у штампарији.

Превазиђени су и проблеми везани за набавку репроматеријала, тако да штампарија може прихватити далеко већу у посленост капацитета од тренутне.

Драган Лазаревић

ИНТЕРВЈУ: ПУКОВНИК ЈОВАН ПЕРОВИЋ, КОМАНДАНТ ИНЖИЊЕРИЈСКОГ ШКОЛСКОГ ЦЕНТРА ОБРЕНОВАЦ

Своји на своме

- Од првог септембра прошле године наш град је постао академски захваљујући доласку Инжињеријског школског центра. Ради се о високој војној школи која за потребе Војске Југославије школује кадрове инжињеријског усмерења. Новоустановљени Дан војног школства био је повод да разговарамо са командантом Школског центра пуковником Јованом Перовићем.

• Који је развојни пут ирешао Инжињеријски школски центар да би се коначно нашао у Обреновцу?

- У својој историји овај центар је више пута мењао локацију. Првих месеци био је у Панчеву, потом пет месеци у Шапцу, а од тог времена па до избијања ратних сукоба на тлу бивше Југославије у Карловцу. Дислокација из Карловца је била мукотрпна у првом реду због ратних сукоба, али успели смо да преселимо комплетну опрему и људство. Од тог времена па док нисмо дошли у Обреновачки центар је био смештен у Шапцу и Београду.

• Откуда одлука да се за локацију Центра изабре Обреновац?

- Постојећа инфраструктура у овој касарни је била задовољавајућа, а од великог значаја је и близина квалитетних полигона за обуку.

• Да ли су обезбеђени потребни услови за успешно учење и живот у центру?

- Надлежни у овом центру учинили су посебан напор на адаптацији објекта за смештај ученика и студената, опремљени су најнужнији кабинети, и адаптирали објекти инфраструктуре, као и кухиње, трпезарије, библиотеке и др. Верујемо да се на овоме неће стати и да ћемо ове године наставити са додатњом објекта за наставу као и за становље ученика и студената у смислу побољшавања услова живота и рада.

• Које кадрове оспособљава ваш Центар?

- У овом центру се оспособљавају кадрови свих профила од подофицирске

школе, средње војне школе, војне академије, курсева активних и резервних ста-решина, као и обука војника послужилаца самоходних инжињеријских ма-шина.

• Имате ли довољан број предавача и другог људства неопходног за неометан рад?

- Предавачи су обезбеђени, а у протеклом периоду запослили смо велики број цивилних лица, првенствено из Обреновца, што је наш допринос смањењу не-запослености.

• Каква је сарадња са гра-дом?

- У Обреновцу смо изузетно добро примљени како од општинских структура, тако и од грађанства. Сарадња са привредним колективима је добра, али свакако

има још пуно простора за проширење сарадње.

• Који су планови за будућност?

- Изнад свега, на првом mestu нам је обука и њено подизање на виши ниво како у методско-дидактичком смислу, тако и у материјалном и другом погледу. Имамо и доста професионалних војних и цивилних лица са нерешеним стамбеним питањем, па се надам да ћемо и то ускоро решити. Наши будући резултати ће у многом зависити од средстава која су нам на располагању, од сарадње са структурима града и околине, а понавиши од напора и труда који ћемо уложити ми сви заједно који живимо и радимо у овом центру.

Драган Лазаревић

КЛУБ ВОЈСКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

НОВА МЛАДОСТ

Клуб Војске Југославије у Обреновцу, некада Дом ЈНА био је и остао место окупљања младих.

Овде, у самом центру гра-да одржавале су се многе културне свечаности. Концерти, представе "Малог аматерског театра", изложбе слика.

Град се рекли бисмо му-њевито развијају а са њим се повећавају број места која су нудила нове културне

садржаје. И у таквој конку-ренцији Клуб Војске није изгубио трку. Врата ове установе отворена су за све видове сарадње. Под кровом Клуба војске ради много аматерске секције. Културно-уметничко дру-штво "Прва Искра", Цудо-клуб, Карате клуб Палеж, организују се саветовања и предавања. Ту је и ресто-ран и продавница прехране и робе широке по-трошње. У ова тешка вре-мена када је велики број по-родица војних лица напу-стио територију бивших ју-гословенских република, под кровом Клуба Војске нашло је уточиште неколи-ко породица.

Ускоро би требало да буде оспособљена и једина куглана у граду која је некада окупљала пуно поклоника овог спорта. Такође у Клубу војске постоји и ви-део бим уз који је могуће организовати диско вечери. Утисак је да овај популарни простор у граду живи нову младост.

Д. Л.

ИСПРАЋАЈ РЕГРУТА

ДО СКОРОГ ВИЂЕЊА

Половином марта у Дому културе и спорта организован је свечани испраћај регрутације мартовске класе у Војску Југославије.

Свечаности су присуствовали представници Скупштине општине Обреновац **Бора Ерићевић**, командант Војног одсека Раковица коме припада и Обреновац, представници културног и јавног живота града.

Будуће војнике позправио је председник Скупштине општине **Слободан Јовичић**. Уз лепе жеље председник је обећао посету неким касарнама у којима ће регрутити бити на одслужењу војног рока.

Мартовска класа из Обреновца служиће 49 мла-дића смештених у 30 касар-ни шиrom Југославије.

У уметничком делу про-грама учествовали су: Кул-турно уметничко друштво "Драган Марковић", хор "Обреновачке девојке" и балетски студио Дома кул-туре и спорта.

Д. Л.

БИ
ОБРЕНОВАЦ

ЖИВОТ

У ТЕСЛИНИМ ТЕРМОЕЛЕКТРАНАМА ПОЧЕЛИ РЕМОНТИ

ЦЕНОМ СТРУЈЕ ДО ПАРА

План ремоната чека сагласност Владе • На нивоу ЕПС-а потребио 293 милиона динара, од чега за ремонте у Теслиним термоелектранама 150 • У капитални ремонт иду А-2, А-3 и Б-2

Иако се још увек чека сагласност Владе на план овогодишњих ремоната, у Теслиним термоелектранама су већ отпочели. Тај посао из текућег прилива пара не може да се обави, истиче **Мирослав Софранић**, заменик директора Јавног пред-

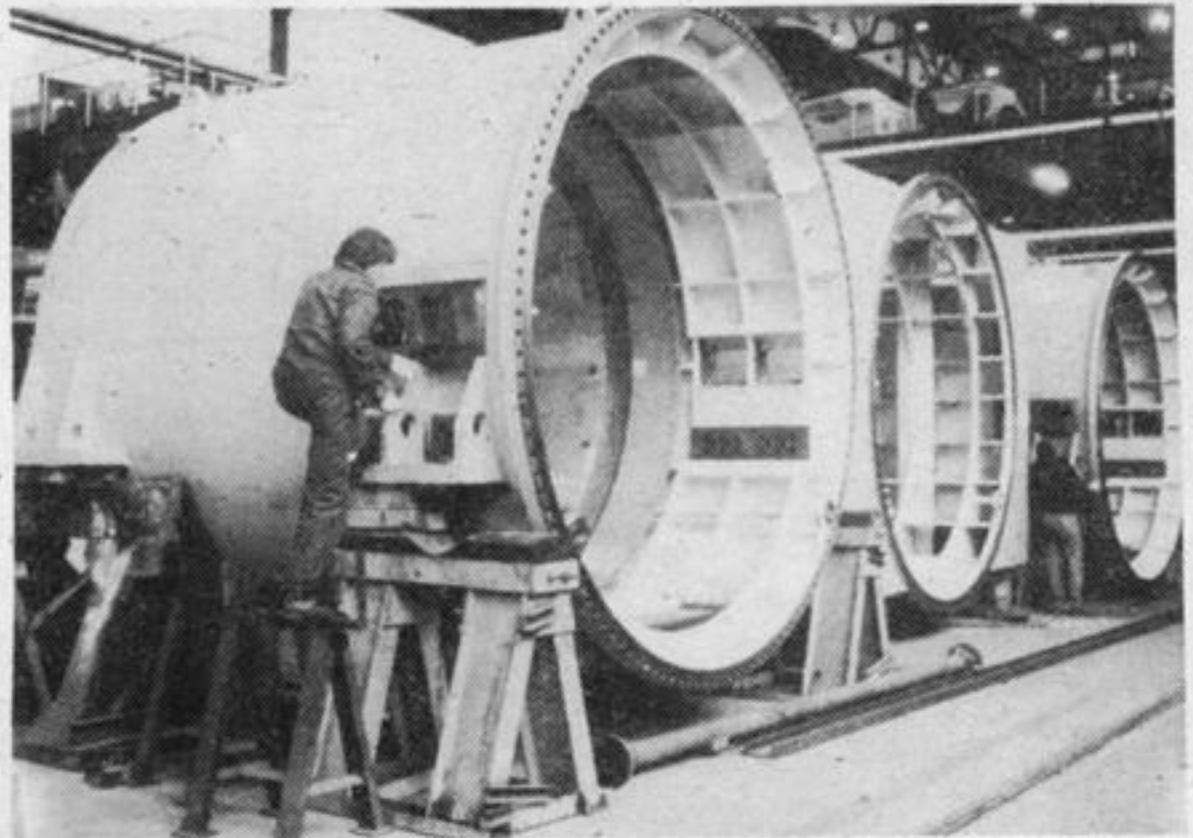
узета Термоелектране "Никола Тесла". Цена струје је превише ниска тако да приход од ње на нивоу Електропривреде Србије задовољава тек 30 одсто потребе. У '93. години, ремонти су се финансирали из примарне сметије, прошле године кредитом Народне банке, док за ремонте ове године конструкција финансирања још увек није сагледана, каже Софранић. Имајући у виду да кредитна средства Народне банке нису пристизала по планираној динамици и да се још увек чека на 50 милиона динара од укупних 250 милиона на нивоу ЕПС-а за потребе ремоната у прошој години, да се у прва три месеца ове године дугује за текуће одржавање – у овогодишње ремонте се улази без пара.

Потребе Јавног предузећа Термоелектране "Никола Тесла" за обављање ремоната у овој години су на нивоу око 150 милиона динара.

Од тога је за резервне делове и потрошни материјал планирано 65 милиона динара, за набавку резервних делова из увоза 30 милиона динара, за уговорене послове извођачима око 20-ак милиона, остало за набавке које иду центрилизовано преко Електропривреде.

Поред присутних проблема, заустављањем блока А-5, 4. марта, отпочела је ремонтна сезона у Теслиним електранама. Имајући у виду сплет околности, ремонти ће и ове године бити нешто редуковани. На постројењима у Обреновцу ове године би требало урадити четири капитална ремонта. С обзиром да то није могуће ни физички обавити, питајући финансиски покривни, радиће се обавезна три капитална и то на блоковима А-2, А-3 и Б-2.

Капитални ремонти на блоку А-2 и А-3 су у циклусу редовних капиталних ремоната. Њихово ремонтовање не захтева увозну опрему,

али је проблем набавке домаће опреме велики јер нема пара, истиче Слободан Спасојевић, главни инжењер Сектора одржавања ТЕНТ-а "А". Ремонт на блоку А-5 основан је на реконструкцији цилиндра турбине ниског притиска, односно замена лопатица. Овај посао треба да се заврши до краја априла. У априлу креће годишњи ремонт блока А-6, у јуну, јулу и августу блок А-2, а паралелно са њим, у јуну и јулу, "четворка". Ремонт на блоку А-3 планиран је за август и октобар, што би значило и крај ремонтне сезоне, наглашава **Слободан Спасојевић**.

Ове године ће се радити и капитални ремонт на блоку

Б-2 који се већ две године одлаже. Посебна пажња посветиће се прегледу челичне конструкције и челичних платформи у димњаку, каже **Драгољуб Миленковић**, главни инжењер Сектора одржавања ТЕНТ-а "Б". Од капиталних послова на локацији "Б" је и поправка блок трансформатора харисаног прошле године, или и припремање касете I на депонији пепела.

За планиране ремонте, али и текуће одржавање потребна су и одређена финансијска средства. Да ли ће се до њих доћи ценом струје, или на други начин, остalo је да се види...

Кањуша Николић

ОСИГУРАЊЕ "ДУНАВ" – СИГУРНО ОСИГУРАЊЕ

ЗЕЛЕНИ КАРТОН САМО У "ДУНАВУ"

• Враћа се поверење осигураника – исплата за насталу штету у року од пет дана

Компанија "Осигурање Дунав" Д.Д. са око 70 деоничара, делила је судбину привреде и њених могућности у свим приликама и временима па и данас. Судбину привредних субјеката Обреновца и величког броја грађана, дели филијала у нашем граду. У овој филијали нерадо се сећају временска вртоглаве инфлације и безнација, али са оптимизмом говоре о значају осигурана у новим пословима привређивања.

Говорећи о значају осигурања данас, **Живота Бановића**, директор Филијале у Обреновцу истиче, да се враћајуће осигуранику у остваривању права по основу осигурана. На подручју Обреновца, послови ове осигуравајуће куће засновани су, углавном, на осигуруњу имовине, почев од имовине привредних субјеката, личне имовине, осигурана живота, као и осигурања моторних возила. Значајно је истaćи изражено интересовање за осигурањем пољопривредне производње посебно на подручјима општине изложеним и угроженим елементарним непогодама, док на другој страни, осигуравање имовине у области приватног предузећништва, није заживело у потребној мери, истиче директор Бановић.

У порасту је и број осигураника моторних возила. У време инфлације, када су премије за наплату штете обезвређиване за један дан, осигураници су своја возила осигуравали, по никакој ценама, код новооснованих осигуравајућих кућа, од којих ишића нису могли очекивати осим формалног папира потребног за регистрацију возила. У новим условима привређивања осигуране

"Дунав" гарантује својим осигураницима исплату премије за насталу штету у року од 5–6 дана.

Поред гаранције за исплату премије "Дунав" нуди повољне услове свих вида осигурања. Код осигурања моторних возила, како осигурање средње категорије возила навредност од 8 хиљада динара, са ризиком краје, која је 576 динара, које се може платити одмах са попустом од 10 одсто, или пак у 4 и 12 рата. Делимично како осигурање, које подразумева лом стакла, на вредност од 500 динара, која је 36 динара.

Обавезно осигурање путничког возила средње категорије које ове осигуравајуће куће, без попуста кошта 100 динара, ако се плаћа у две рате, или са десет одсто попуста ако се плаћа једном са обавезним осигурањем путника од до датих 6,30 динара. Обавезно осигурање са попустом од 60 одсто и осигурањем путника у "Дунаву" кошта 42,30 динара.

"Зелени картон" за путовање у иностранство, може се добити само у "Осигурању Дунав", који је и у времену санкција овлаšćен од државе за издавање таквих "папира". Ту је и гранично осигурање возила са иностраним регистарским табличама, којим се гарантује одштета у случају саобраћајне незгоде.

У осигурању Дунав ових дана се очекују нове повољности за осигуранике "ауто-каску", које се односи на крађу возила у зависности од марке аутомобила.

Кањуша Николић

"ЛАСТА" И "СТРЕЛА" О (НЕ)ЛОЈАЛНОЈ КОНКУРЕНЦИЈИ

PUTНИЦИ – ОПРЕЗ!

• Немамо ишића против лојалне конкуренције • Држава подстиче сиву економију • Неопходна већа контрола • Инспекције заобилазе приватнике

Већ дуже време води се прави малијат међу превозницима на линiji Обреновац–Београд. Све је почело оног часа кад су се појавили приватници. Превозници са предзнаком "друштвени" једнако су огорчени на испољалну конкуренцију који и државу.

– Ласта нема ишића против конкуренције, али инсистирамо да исти услови важе за све. Свако ко се бави јавним превозом мора да има уредну регистрацију линије, да поштује утврђени ред вожње, да продаје карте и плаћа порез, да пријави раднике, да поштује правила о раду аутобуске станице. На жалост, приватници научешиће не поштују правила. Ако је тако, а тврдим да јесте, онда није реч о лојалној већ о испољалној конкуренцији, каже Милојко Павловић, директор обреновачке "Ласте".

Као аргументе за овакву тврђњу највиши је на линији Обреновац–Београд регистровано седам приватних превозника а да се поред њих појављује још двадесетак нерегистрованих, што "домаћих" што оних у транзиту. Највећи број не поштује правила поласка са перона осам који је резервисан само за њих. Сви би на осамнаести перон одакле крећу "Ластини" поласци ка престоници. Они који раде на "дивљака" и немају одређено време поласка. Појављују се онда кад имају највише путника, у шипцу, често сасвим изненада. Време поласка не поштују ни они који имају регистроване линије. Возе онда кад им се учини да ће напунити аутобус а и једни и други, ако се то не деси, круже. По неколико пута улазе у станицу нездржавајући се на перону, што омета редовно одвијање саобраћаја и угрожава безбедност. Аутобуси се паркирају на тротоарима, зеленим површинама. Карте су јефтиније него у "Ласти", али се научешиће не издају па се тако противправно присваја добит јер се не плаћа порез. За воланом су често лица који нису у радном односу. Њихов рад јерад на црно, па се и ту избегавају обавезе према држави. Ис-

правност возила и безбедност су прича за себе.

У "Ласти" су спремни на сарадњу са приватницима. Уговором им се може обезбедити коришћење перона, продаја карата, најављивање полазака. Друга страна изгледа није заинтересована. Јасно је зашто.

Тако о конкуренцији говоре у "Лости". А шта кажу у "Стрели"?

– Приватни превозници "Стрели" не могу бити конкуренција. Онај ко купи два стара, отписана аутобуса, пресече их на половина од два направи један, нама не може да конкурише. Ми располажемо са 50% новим возним парком. Просек старости возила је 2–3 године. За разумне само је фактор безбедност довољан да никада не јује у приватне аутобусе. Наша карта је нешто скупља. До Београда два и по динара. Имамо 12 регистрованих полазака на тој линији, или одржавамо само половину. Разлог је гориво. Скупље је. За разлику од приватника ми га купујемо уз рачун и плаћамо све обавезе. Код нас сваки трећи дан долази искра инспекција. Приватнике нико не контролише или то чине ретко. Да се о овом сегменту привреде не води рачуна показује податак да су надлежни извршили регистрацију полазака за приватнике на истој линији и са истог перона са ког ми крећемо, само пет минута пре њихових полазака, каже Миодраг Коцић, директор обреновачке "Стреле".

Оваквом ситуацијом директно се помаже сива економија сматрају наши саговорници и предлажу да се што пре аңажују надлежни органи који би спречили приватнике да раде мимо закона. Посла има за све. Саобраћајна инспекција мора да контролише регистрацију и поштовање реда вожње, финансиска рад на ири и утажу пореза, саобраћајна полиција чешће да контролише техничку исправност, комунална инспекција паркирање на недозвољеним местима. Предлози су, чини нам се на месту. Да су надлежни од почетка радили ваљано свој посао до "ратра" сагурно не би ни дошло.

Мијаја Митровић

ОБРЕНОВАЦ

ДРУШТВО

ИЗ РЕПОРТЕРСКЕ
БЕЛЕЖНИЦЕ

ЛЕВА ПЕДАЛА

Заузети сумњивим пословима "сиви економисти" и не знају да смо им објавили рат до последњег појирошача. Разбидемо их к' звучиша да народ коначно може да одахне или је нешто скуљо ценши! Народ је сарман да лайн чак и више само да се своју економију стапе на њу. А ми морамо да слушамо народ као и у свим другим приликама. Идеја државе више да првени изрец својим народом, ни да се врачи нестиско. И држава има своје унущајче органи, није штаква без корена мада су гостида из "сиве економије" била убеђена у супротно. До данас им се гледало кроз прсте, ал суђе да они – кроз решејке. Нема шанса да се извјука најкруније рибе како је то знато да бива! Ако штеба, има мање да пругујаше веће само да одзрадимо нашу економију. Ти момци су начинио забраздиле, прешерали све границе и преко државних граница ако још неко војводио да докле се то простира. Пописан човек не сме више ни аптичар да преба да га не прегази нека од њихових чистерни, а да не говоримо о општима који шверцују конзерване и суду бикарону. И дим од цигарете пошига сив, а засе зашило, ушао у лопте другачије! Поред овоглика мрака још нам је само фамилија сива економија! Толико се памнијала свих економиста као да су задњи ћели година сви наши економисти факултети радили у четири смене. Данас свака кућа има школованог бараједног "сивог економистичног". Постигла смо најекономичнају нацију на свету! У међувремену су, чујем, и магистрирали штадије и то је осијало пејтимећено. Има знакова да су основали своје експериске штампове чак и "сиво министарство" за обарање нашеј програма. За то време заночни економисти заборавили су "леву педалу" на Конопику и оставили самбозијумича. Својевремено, држава је сивој економији пружила малу прст али се исја и је задовољила на целом штаком, распјујујући на би и државу могла да поједе. Или бараје да је куши! Али са овог месеца поручујемо држави још и даје на продају; ако и дође у штаку ситуацију све има да буде легално. Да јој народ суђе не замери како се продала у бесечеје!

Тој гостији је било лепо док се хранила по предузетима и оставшима фабрикама и добијала и штаду за нараџ. Чим држава да "пољашава", они дигли сидро, памоникарајући штеде и затварајући развод. Сад дошло време да је аланђу алименетацију. Јер, од њих наша здрава економија само штадије "мајкала"! Истина, не заборављају се раније заслуге свих економиста као сад се писмо привукли, бушили блокаду ко швајцарски сир. Тај су слављени као хероји и патриоти, као свеједи примери да нема штаде свештске браве коју наш човек не може оиворити само ако се заштити. Оног часа као се извођачи радова на првојају блокаде разновољали су досада учинили за државу, да је ред да нешто учине и за себе - брак је дошао у кризу и љубави је нестала. Има предлог да свији економисти, а узгледу на пољашчаре, пребегну али у - финансијску полицију. Наводно, штак би и даље могао да шверцују али би бараја вила под концерном! На штадији држава била сија, "сиви економисти" не броју, народ задовољен, а месецнично и ведар!

Петар Лалић

ФИЛМСКА ЕПИЗОДА РАДОСЛАВА ЛАЗАРЕВИЋА, ПОЧИВШЕГ МАРАТОНАЦ ПАНТЕЛИЈА

С виолином под мишком, све пешице, од Пеште до Дрена

Пре неколико вечери поново угледах на телевизијском екрану нога прадеду Рада, који је у филму "Маратонци трче почасни круг", глумио деда Пантелију.

Радослав Рада Лазаревић, родом из Дрена, чини се, читавог живота је био маратонци у правом смислу речи. Маратонски је правио запрежна кола, каруце, фијакере, таљинге... преко 50 година, јер је то био породични занат. Није био Солунац само зато што му се пушка покварила на фронту, па је са још неколицином сабораца пао у руке Мађарима. Спроведен је у логор у Будимпешти, па затим "додељен" као мајstor неком мађарском послодавцу у радионици.

"Није било злостављања", причао је, али домовина, кућа су му недостајали. И тако једном приликом мајstor Мађар обећао, подсмејавући се да ће му издејствовати пуштање на слободу, уколико направи виолину. За непуну годину прадеда Рада је направио ви-

лину која се није разликова-ла од правих мајstorских и приде научио да свира. Направио је две: једну оставио Мађару, а овај га је заузврат ослободио. Са виолином под мишком прешао је пешице маратонски пут од Пеште до куће.

После ослобођења наста-вио је да се бави коларским занатом и свирањем. Његови савременици су се сећали да је боље свирао виолину од Иверићана који су у то време били мерило доброг свирања као што су у Шапцу били Цицварићи.

У то време свирачи су имали много више посла по селима него ових дана.

Био је повучен, тих и ду-ховит. Поред два заната по-мало знао је и берберски.

Подшишио је и бријао комишије и рођаке. Међу "муштеријама" био је неки Јелкан који је на "срећивање" долазио углавном неурдан. Размишљао је како да се "отараси" ове муште-рије. Једног дана када му је овај дошао на бријање узео је туп бријач са пукнутим корицама. Када је било на

пола бријања пукоше кори-це, а "брица" саопшти да нема други бријач. Потом је Јелкан ишао кроз читаво село молећи да га неко обрије и више није долазио код прадеде Раде на брија-ње.

Педесетих година напу-стио је Дрен и отишао за децом за Београд. Неку го-дину пред смрт постао је и глумац у филму "Маратонци трче почасни круг". Својевремено је причао: "Сли-мали су ме целу недељу дана. Шминкали и облачили као мало дете. Најтеже ми је било под оним лефекто-рима. Врућина да умреш". Када смо завршили људи су се лепо захвалили и дали ми 300 динара".

Тако је прадеда Рада ове-ковечен за незaborав. Умро је у 98-ој неколико дана пред нову 1982. годину. Из плејаде "Маратонаца" истрачао је свој круг, најпре Павле Вуји-ћић, а ових дана и Мија Алексић, великане филмске и по-зоришине уметности. И мара-тонци одлазе, зар не? Без почасног круга.

Драган Лазаревић

ДОМ КУЛТУРЕ И СПОРТОВА

ТЕЛЕФОНИ: 871-361,

"ОБРЕНОВАЦ"

871-052,

"ДКС ТУРС"

873-072

ОБРЕНОВАЦ,

БЕОГРАДСКОГ БАТАЉОНА ББ ФАКС: 873-060

ПРОГРАМ "ЛЕТОВАЊЕ '95." ЗА УЧЕНИКЕ ОБРЕНОВАЧКИХ ШКОЛА

-КОЛЕКТИВНО ЛЕТОВАЊЕ У БАРУ

-ДЕСЕТОДНЕВНЕ СМЕНЕ ПОЧЕВ ОД 20. ЈУНА

-СМЕШТАЈ УЧЕНИКА У ДВОКРЕВЕТНИМ,
ЧЕТВОРОКРЕВЕТНИМ И ШЕСТОКРЕВЕТНИМ СОБАМА
СА КУПАТИЛОМ И ТОАЛЕТОМ

-ПРЕВОЗ ТУРИСТИЧКИМ АУТОБУСИМА "ЛАСТА"
ОБРЕНОВАЦ

-КОМПЛЕТАН ПАНСИОН УЗ ЛЕКАРСКУ НЕГУ

-ИЗУЗЕТАН СМЕШТАЈ УЗ НАЈНИЖУ ЦЕНУ

-ПЛАЋАЊЕ У ЧЕТИРИ ЈЕДНАКЕ
МЕСЕЧНЕ РАТЕ

-СРЕЂАН ПУТ ЖЕЛИ ВАМ
АГЕНЦИЈА "ДКС ТУРС"

ОБЈЕКТИВ ПАМТИ

НЕКАД БИО КУПИНАЦ

Обреновац је уситину некад био град на чејири реке. Не без разлога хвалили смо се Савом, Колубаром, Тамињавом и Кушињем. Колико нам је познатијо још се једино Сава може називати реком. Колубара је постала велики канал у који они узводно испуштају оштадне воде после сепарације, а Кушиња и Тамиња су најобичнији канали. Тешко да ће неко у данашњем Кушињу преизнанији онај сијар у којем је иешао рибу и кувао се. На сијару сејине усипомене, како ли је тај онима који живе на обалама овог канала. Сумњамо да слика све што може да "дочара". Па шак, прилажемо је с разлогом и не без симболике.

ЦРВЕНИ КРСТ

Пролећна акција

Добровољним давалаштвом крви у предузећу "Бора Марковић", завршена је пролећна акција коју су у Обреновцу заједници водили Републички завод за трансфузију крви и Црвени крст.

Према речима Драгана Анђелића из Републичког завода за трансфузију крви постигнути су слабији резултати од очекиваних и поред напора да се акције што коректније организују и по-

дигне свест становништва о неопходности што већег броја добровољних давалаца. Најбоље је оцењена акција која је спроведена у обреновачким термоелектранама где је сакупљено преко 100 бона драгоцене течности, а нај slabiji одјив је био у Обреновцу у III месецу заједница и предузећу "Бора Марковић".

II

Многи стереотипи не важе за господина Миладина Симића, професора Гимназије, овдашије... Ако се неко нахадао, он се начитао, ако су се други нарадили, он је у раду уживао, ако су једини прерано отарели, он се на време подмладио како би присуствовао прослави педесетогодишњице матуре, генерације коју је требало овог јуна да изведе на испит зрелости или закон није имао разумевања за сентименте једног професора. Два месеца пре краја школске године, он је по спли параграфа са одељењем IV-а отпевао Gaudeamus igitur. Проносе се гласови да је било и суза. Професор не пориче.

Професор Миладин Симић је први пут "ушао у разред" кад су фабрике предате на управу радницима, земља сељакима, а држава се обраћала само поштеној интелигенцији – а изашао кад су радници на принудним одморима, сељаци у редовима за нафту, а интелигенција вози трамвај или се размислила по свету да посвршава неке своје приватне послове. Шта се исподешавало у биографији професора Симића између та два датума: 1. априла 1954. и, званично, 13. априла 1995? "Подучавао сам, васпитавао генерације и уживао у свом позиву. Настојао да своје ђаке увучем у само средините плавог круга Милоша Ћрњанског, да ослушкују ћутање Андрићевих мостова, шуштање Дучићевих звезда, жуборе живота Десанке Максимовић. Трудио сам се, дакле, да ти, скоро већ зреши

људи буду у лепом друштву националне и светске литературе."

У личној библиотеци професора Симића од пре неки дан су и Сабрана дела Борисава Пекића. И посвета: "Ако су прочитане стране мера, онда је оно што сте нам Ви пружили – немерљиво", с поштовањем, IV-а. Оно одељење које га је позвало на педесетогодишњицу матуре 2045 године. Зашто

рене бар једна влада, организован најбољи књижевни кружок – он је алтернативна институција, наша прва школадемократија. Међутим, последњих година та школа остаје без ђака." Сад сам био сигуран да је прави тренутак за питање о интелектуалцу имаој средини? "Нитиме је гушила, нитисам ја неког гушио. Увек постоји избор и начин. Ја сам опет изабрао рад.

МИЛАДИН СИМИЋ, ПРОФЕСОР, ОВДАШЊИ

САЊАМ И НАДАМ СЕ

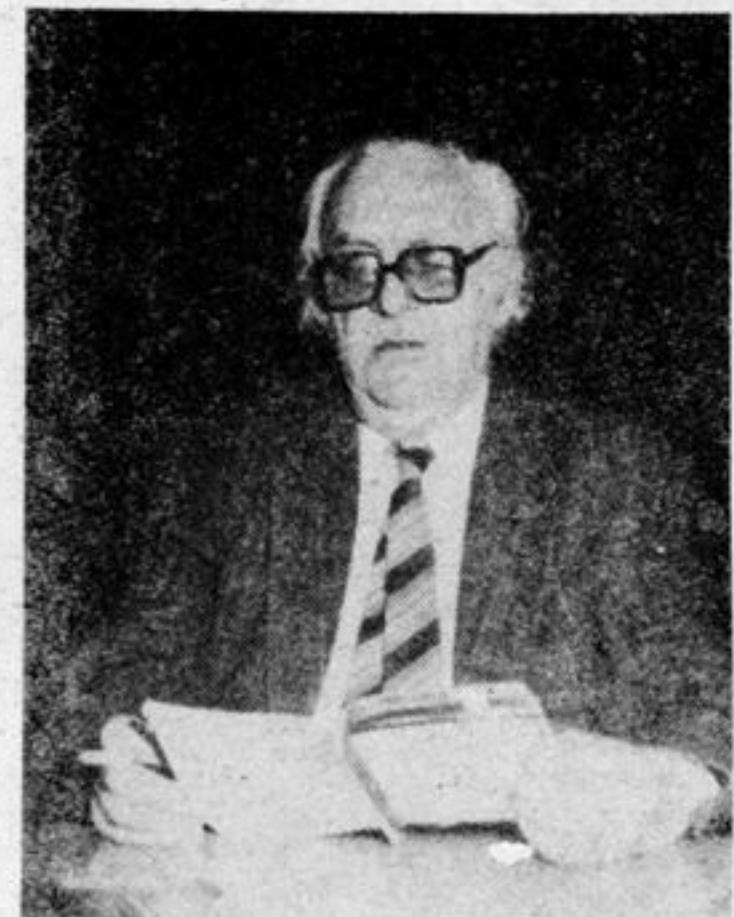
"Ако су прочитане стране мера, онда је оно што сте нам Ви пружили немерљиво" – с поштовањем IV-а

баш Пекић? "Пекић је писац који ме је освојио већ својом првом књигом. Заправо у њему сам нашао оно што је већ записано у теорији књижевности: говорим о себи поводом Пекића. Они су то, изгледа, осетили."

Желео сам да овај разговор "направимо" за кафанским столом јер смо се за истим и упознали пре десет година. Али ја, као, инсам имао ситно, а није био ред да професор, мој гост, плати пиће. Остало нам је само сећање. Бележим његово: Нема тог кафанског стола за којим није проглашен бар један Нобеловац, састављена најбоља репрезентација, обра

Уживао у раду са рецитаторима, припремао драмске представе, заводео симтузијазам и професионалност људи из Малог аматерског театра. С њима сам и данас, припремамо Нушићеву комедију Власт.

Пошто смо се сложили да је "лепше са културом", уз ограду да ће се цео тај посао поше завршити ако остане на слогану и речима, загазили смо у политику алијдовљено цивилизовано да бисмо сутрамогли да се погледамо у очи. Он се у њој није изгубио, а ја за овај текст инсам важан. "Политика не прија мом духу, ја то не умем и не волим. Надстранички сам

се ангажовао у ДЕПОС-у или сам га доживљавао као општескултурни, општеницијалистички покрет. ... Све време покушавам да у професору Симићу препознам тазе пензионера или ми не успева. Биће да је то разлог што га на крају инсам питама "како Ваш прти-сак" већ: Сањате ли? "Сањам и надам се!". Ех, та господа професор!

Петар Лалић

наиме, на 16. Конгресу СКЈ за првог човека југословенских комуниста изабран Бранко Лозо, кадар из Обреновца. Комунисти од глаје до пете, са звездом петокраком у срцу, српом и чекићем у рукама, а Интернационалом на уснама. Увек друг никад гостодин, "гостодин сам био, с обзиром на тадашње услове живота, пре двадесет година", Бранко Лозо уједно је и први човек који ће, после свогнога славнијег претходника из Загорја, на тој функцији бити и дуже одједноглеста. Уколико се друг Лозо, радници глумац аматер, покаже успешним и у овој "улоzi" може чак рачунати на "бис".

"Узели све сем идеологије"

Рођен 1942. године у радничком Забрежју, у породици комуниста млади Лозо је са усхићењем прихватио левичарске идеје. Већ са 17 година постаје члан Партије да би, вољом других, касније из ње двапут излазио, али "никад инсам престао да будем комуниста". Први грех "чини" 1975. Због смрти познатог револуционара Вељка Влаховића у земљи је проглашена национална жалост. Оно што је друга Лозу разочарало и као човека и као комунисту, јесте сазнање да инсам тада сви били "у црнини".

"Да ли је у реду да док један револуционар лежи на одру, наша општинска врхушка оргија на једној ловачкој забави?" – питамо се тада Лозо и убрзо добио одговор у виду искључења из Партије. После годину дана, одлукум Градског комитета СКЈ враћен је у Партију, да би 1984. из ње опет "летео" због неплаћене годишње чланарине. Оправдање да је

пажње поново "у илегали". То су, међутим, први услови за деловање комуниста". Садашњи простор свога делокруга, СРЈ, за Бранка Лозу је времене адреса.

"Не одступамо од самоуправљања, друштвене својине и Југославије од Триглава до Ђевђелије. Она је нужност, која ће бити поново остваре-

ДРУГ БРАНКО ЛОЗО, ПРЕДСЕДНИК ЦК СКЈ

ОД КУМРОВЦА ДО ОБРЕНОВЦА

• Са звездом петокраком у срцу, српом и чекићем у рукама, а Интернационалом на уснама

то време "провео" у затвору, није вине било на цени. Потоњи захтеви за повратак у Партију напалили су на "тврде уши" да би недуго затим Лозо био суочен са супром истином да и нема више где да се врати.

"Они који ме инсам примили укинули су и моју Партију 1990. Узели су сву имовину осим идеологије. Њу су нам оставили нетакнуту".

"Прави услови за комунисте"

"Овај период у којем сада делујемо може да се упореди са оним од 1920. до 1940. године. Без средстава и медијске

на". Од успомена се, истина, не живи. Радници су уместо борбе за своје класне интересе прихватили "националну лоптицу" или меморија једном мора прорадити, јер "још се живи од зарада социјализма. Када отварам ормар узимамо још увек одела купљена у радничкој држави".

Комунисти, дакле, инсам рекли своју последњу реч.

С вером у Маркса, Лењина и Тита – Смрт фашизму! – одјеснуће опет на све четири стране света.

Миодраг Вуковић

Ако се никада буде дописивала историја комунистичког покрета Југославије неминовно ће морати да се пође и насловљеним путним правцем. На први поглед може изгледати чудно што је траса скраћена, па се, рецимо, не иде и у неки други град, међутим, онаме ко се децембра прошле године "затекао" у Котору, све ће бити јасно. Тада је,

Некако чудно замирисање шек процвале воћке у Косићи башти, овог пролећа. Никада раније инсам тако мирисале. И као да шује пред нама заиграше босоноги дечаци, Воја и Бора Косићи, и дечаци из Шабашорске, Буша, Торња, Аца,

кадаје је први шака заиграо за први шак, инсам дојрошијајне утакмице 1971. године, уз краћак прекид, фудбалски шака Воје Косића везанџеза "Раднички".

Играо је и у "Приштини", и у "Јединству" и у "Првој Искри", али са

зме много значајије место од оног које заузима данас.

Помало сејино се присећа величка славља после сваке победе, а није их било мало, и суза поште, и чуве "казнене експедиције", како су називали шаком који је био подједнак усјенан и пред својом публиком и на гостовањима. – Наша највећа снага била је пријатељственост. То је оно што недостаје данашњем обреновачком фудбалу и спорту.

И није га до сада обрукао. Воја Косић, леви бек, голман, голгейер, човек који би Обреновићу да подари и нешто више од својих глава и своје убојиште левице.

– Могао бих још шуно шога да пружим. Потребно је само мало слуха, или слуха за добар и квалифициран спорту.

До шака Воја Косића ће седећи на тераси, ослушкивани неки познати дечији глас можда будућег аса. А прво-

Воја Косић: Успомене и легенде

ПРОЛЕЋЕ У КОСТИЋА БАШТИ

Зашто воћа чуvene "казнене експедиције" – најбоље генерације фудбалера Радничког – више не гледа утакмице

Јумба. Чује се дечја граја на игралишту браће Цвјетановића испод Тамнаве, код чардака, све док издаљине дочекаје Смиљке, која пркорева синове да не газе младо, шак изникло поврће и цвеће. Или можда није наслутила да се иза тих дечака крију велики фудбалери. А воја Косић је у правоштошћа.

"Радничким" као да је срасао, као да су постали једно.

– А сада?! – Можда изгледа јошамо чудно, али утакмице "Радничког" не гледам и нисам их скоро гледао. Искрено говорећи, огорчен сам због лошег односа не само према мени, већ према обреновачком спорту уопште, који би морао да зау-

цајде воћке миришу у Косићи башти.

Светислав Ђурђевић

КУЛТУРА

ПШЕ ЈЕ СА КУЛТУРОМ"

ГДЕ СУ ДОКАЗИ

"Пеше је са културом", ше и ... спакование ко... . Они што су остали у алубљу, а ми заједно са, од тога су ових дана јили сентиши логан који прстари Србијом, попут писте Ивана Тасовца, над. Покретач кампање "Републичко министарство за културу које је креје у агресивну агитацију или придобило гласове дршку давно "заблуде", наравно, паре за реализацију читаве акције. О се, ако смо добро разумевали ресорног министра Поповића Перишића, на стварање атмосфере би неосетно требало да веде у заборављене вредности културе или нас бар дејствено одврати од свих дерских и лажних вредности спасавајући што се ги може. Да стање није мантано, на рачун "главног пројектанта" могле би њижити и неке начелне тедбе, овако: капа доле дјативи с уверењем да ова културна политика и знати да препозна идеје што, изгледа, азумева и нове људе.

Изговори у пролазу указа да се већина слаже да је то "лепше са културом" или траже доказе на места. Захтев ове вредности мора да констернира министарство или га силом тера у позицију не-ко мора да се брани, па се смислу треба схватити да јоју Перишић кад каже: "може се произвести створити чега! Скретањем пажње на културу покушавамо да обезбедимо материјална средства, искрена је али и овична министарка у Србије. Дакле, сврхама ноглог слогана је да се дође да би се култура освистала на ноге. Наравно,

лична Библиотека "Влада Аксентијевић"

ДЕЈАНУ МЕДАКОВИЋУ – НАГРАДА "БИБЛИОС"

Жири за књижевну награду "Библиос" коју додељује Матична библиотека "Влада Аксентијевић" из Обреновића прогласио је именом гласова, литерарно – мемоарској прози Ефемерис, аутора Медаковића за књигу године. У објављеној жирији се каже: "Медаковић и у петој књизи "Ефемерис" остао на истом трагу и урнуји још дубље у анализу српскохрватских односа као и историјских и социолошких збивања и мена на овим нашим просторијама. Мемоарско-медијативна проза Дејана Медаковића је пре свега спајања литература о стању духа и историјским сударима на овом који се преламају кроз појединачна остављајући дубоке бразде и утицај над свим оном што се обрушава на српско племе, његове знане имене представнике и на писца самог, какве се у објављеној. Награда која се додељује већ пету годину, свечано ће бити урученна демократичном Медаковићу почетком априла."

што је речено маркетингом у продуктивним језиком у продуцираним фирмама "Сачи и Сачи" је упрочићено и вулгарно свести на "заштити љубав, а мислиш на?" Циљ и у овом случају је да оправда средство, а не је према важећим дардима. а оне малодушније целеја је помало донкихотизаја из најмање два разлога. а стране културе засад обро ушанчени и сигурни медији, и менаџери а

Петар Лалић

балетског ансамбла националног позоришта само да бисмо доказали исправност кадровске политике, без Стеријиног позорја за шта се неки гласови залажу и да, на крају свега констатујемо да на овим просторима још није рођен глумац тајковог формата којег би на његовом последњем одласку испратио председник Савезне државе. Французи, рецимо, то умеју и без – кампање!

КЊИГЕ НАШИХ ПИСАЦА

ТРИ КЊИГЕ НИКОЛЕ ДЕЛИЋА

Наш суграђанин Никола Делић објавио је прошле године и своју трећу књигу. Да подсетимо напис читаоце да је Делић најпре објавио збирку песама "Семе каменово" (1992), збирку афоризама "Данас и овде" (1993), и најзад "Небо је највећи телевизор". Издавач свих књига је Заједница књижевних клубова Србије.

– У афористичку ризницу српске књижевности песник и афористичар Никола Делић прилаже још један дукат. Најпре се појавила његова прва збирка афоризама под насловом "Данас и овде". Био је то први искорак овог песника у сферу хумористичке галаксије. Теоријски речено две особине красе прави афоризам: мисаоност и концизност. Читајући Делићеве афоризме долазимо до закључка да је у највећем броју својих јединица аутор вођио рачуна о тим двема особинама ове књижевне врсте. Речени закључак могао би се односити и на мисаону стварајућу аутора смештено у књиги.

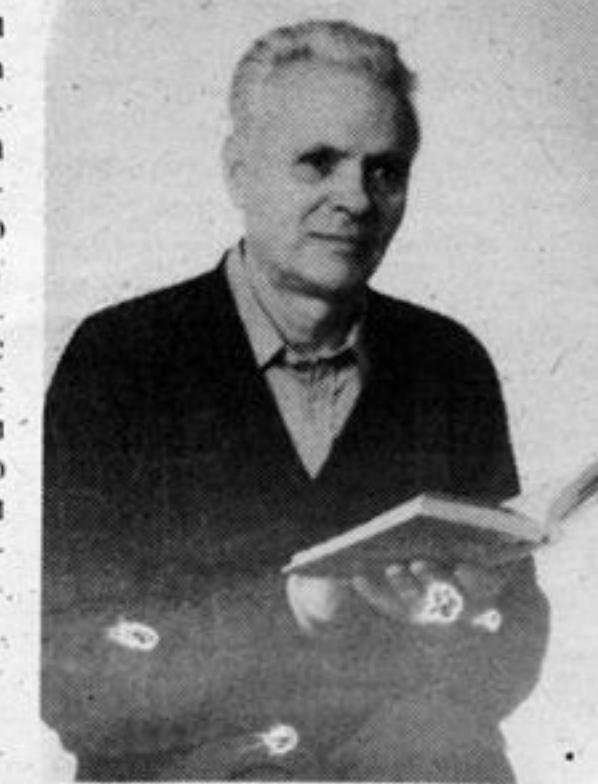
гу којој он даде добар и симболичан назив "Небо је највећи телевизор", пише у рецензији професор Никола Добријевић.

– Збирка песама "Семе каменово" саткана је на доброј традицији српске народне лирике. Она се креће између два поетска опредељења, између личног и колективног осећања. Пребогато, али и тешко живот-

но искуство створило је ове песме препуне елегијског набоја, туге, сете и свих других осећања сличног карактера. Живот је "семе каменово" које нико не љутој земљи; живот је вечита селидба душе и тела. Песник као да у овој збирци сабира сва своја животна искуства... Аутор би да цео наш живот смести у кофере, али се поједини делови губе, гута их изборав, па песник пише књигу у виду негаборавника, пише такође Добријевић.

Сижетски гледано, све три књиге су, у ствари, метафорично-алегоријска причања о малом човеку који се бори за делић среће и мало светlosti у овом "тамном вилајету" који се зове живот.

**Позориште у априлу
Уторак, 11. април у 19,30
"ДР"
Позориште на Теразијама
Комедија Бранислава Нушића**

ПОСЛЕ ГОСТОВАЊА ЗВЕЗДАРА ТЕАТРА

КАД ЗАВЕСА ПРЕКРИЈЕ
"МРТВУ ТАЧКУ"

"Одлази циркус и ја се питам сада: ко је домаћин, а ко је био гост..."

... Јер, када се маске скину, изједначе се укроћене животиње и кротитељи, изједначе се они што су се смејали са онима којима су се смејали. Када се сви нађу у истом резервату, без костима и реквизита, без црвених носева и црвених кравата, као сечине се у мозак уреже блесак сопственог, оголеног ја. А нема маски за прерушавање. Нема више метаморфоза.

Добро је менати се. Позитивну страну људске способности прилагођавања, која је добром делом заједничка за опстанак човечанства, истицдаје и Достојевски. Насупрот њему, а на основу примера из послератне историје, у драми Александра Петровића "Мртва тачка" на сцени су: људи мимикрије. Они који ходају на две ноге, а како год их баситеочекају се на четири; обрасла или длаком или црвеним обележјима – зависно од потребе: неодређене боје коже која се мења чешће од змијине кошулице; увек спремна да ускоче у нови костим

играјући нову улогу. Петровић и редитељ представе, Радослав Миленковић, своју експерименталну групу смештaju у Београд, године 1945. и прате њихове трансформације кроз све промене у друштвеној и политичкој окружњости. Мала, сложна група, која се тако извештила да без по муке измене и међусобне рођачке везе, успешно превазилази све ловове на вештице – и онај '45, и онај '48. Све док им нису одузети резервни костими, док се стари нису излизали од бауљана, тражени излаз из херметички затворене блокаде.

У овај херметички свет камелеона са пуно успеха продрли су прорвани глумачки асови, попут Данице Максимовић и Љубе Стојиљковића, али и младе наде глумишка, Сандра Ногић, Небојша Кундачина и други. Глумци од заната раскринијали глумце по потреби, фалсификаторе и улога и сопствених живота. Фалсификаторе и оригинална и њихових копија. Хиљаде ликове између себе и себе. Хиљаде костима између голог рођана и разглићене смрти. А без помака са – мртве тачке.

"И стањемо, голи и сами
пред ово ледено небо и мрак..."

Гордана Урошевић

ТАКМИЧЕЊЕ РЕЦИТАТОРА

НА РЕДУ ЈЕ "ГРАДСКО"

Тридесет пето општинско такмичење речитатора одржано је у уторак, 21. марта у позоришту Дома културе и спорта. У три категорије: млађи, средњи и старији узраст, наступило је пешадесет двоје такмичара па жирију, којим је председавао проф. Миладин Симић, није било лако да одабре по троје који ће заступати Обреновац на градском такмичењу. Ипак, тројчланни жири определио се за Милицу Стаменић, Кристијну Лозо и Војину Вукићевића у категорији млађег узраста. Међу такмичарима средњег узраста најуспешнији су били Александра Сабљић, Јована Дела Хој и Зорка Вићентијевић, док су Јелена Вукићевић, Татјана Косановић и Сања Пантелић победиле у категорији старијег узраста. Према пропозицијама, они ће на градском такмичењу говорити стихове који су оцењивани на општинском такмичењу.

Г. Урошевић

Ревија премијерних филмова
(28, 29. и 30. март)

"У СУСПРЕТ ОСКАРУ"

**Уторак, 28. март
БЕКСТВО ИЗ ШОШЕНКА**
Режија: Френк Дарабонт
Улоге: Морган Фримен, Тим Робинс
Седам номинација за "Оскара"

**Среда, 29. март
ТРИ БОЈЕ – БЕЛО**
Режија: Кшиштоф Кипловски
Улоге: Збигњев Замашовски, Жили Делпи
Најбољи филм – Берлин '94

**Четвртак, 30. март
ТРИ БОЈЕ – ЦРВЕНО**
Режија: Кшиштоф Кипловски
Улоге: Ирена Жакоб, Жан Луј Трентињан
Три номинације за "Оскара"

ОБРЕНОВАЦ

ВЛАДА АКСЕНТИЈЕВИЋ

ВАРОШКА СТРАНА

ПРИЧЕ СТАРОГ ОБРЕНОВЦА

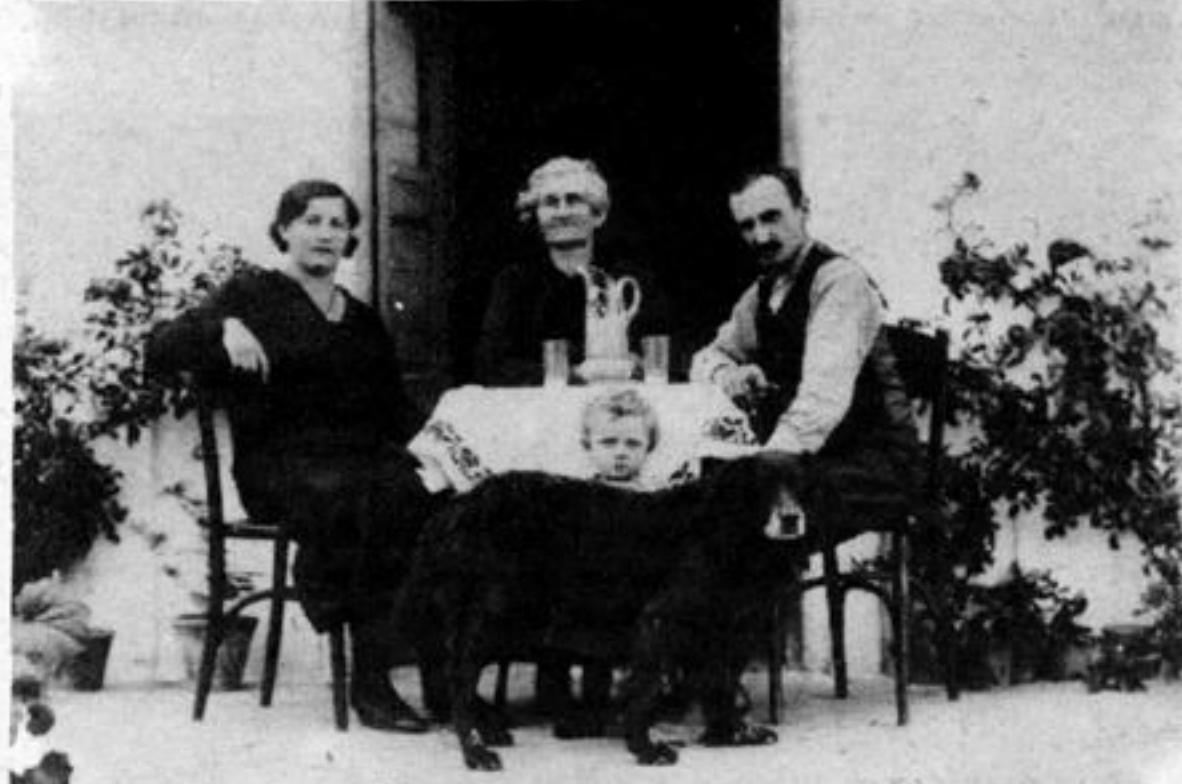
ЖИВОТ САТКАН ОД АНЕГДОТА

У прошлом броју ових новина нагласио сам да ћу "други пут" о деда Бралету говорити разноврсније. А онда, сам се нашао пред дилемом шта да одaberem. Све оно што знам о њему, оно што га карактерише, тражило би читаву књигу, али бар, једногодишњи фелтон. Одлучио сам зато да, делимично, представим оно што његов живот чини "као да је саткан од најразноврснијих анегадота".

Хроничари су, већ забележили колико је био значајан за наш град као организатор културних забивања; да је био песник и драмски писац, дописник београдских листова, по-

Аца рекао гласачима: "Мајмуна да поставим, морате да гласате за њега". То, сигурно, ниједан кандидат за посланика не би никад рекао и изазвао гнев гласача на тајним изборима (куглицама).

Истина је другачија: Бралета-Санду омамио је бог Бах, па је, хвалећи газда Ацу као честитог човека и народног добровора, бо "сликовит" и рекао: Да на, бре брале, газда Аца постави и мајмуна место себе, и њега треба да гласамо". Као што је била, после Збора, газда Ацина примедба: "Ако, шта ти, море, би с оним мајмуном" и Бралетово зачуђено контрапитње: "Којим мајмуном?"

Баба Спаса и деда Брале са снахом Мићом. Издаја ловачког иса Каписа поштанслик ових редова

знатник и пријатељ престоничких песника и глумаца. Нека буде поменуто понешто што није забележено. У пртицама. То су кратки записи о његовим особинама, о његовој души.

Имао је пуно пријатеља, још више познаника који су желели и волели његово друштво. Бое и кафанички човек, никад није ником дуговао ни "стопарца", али никад није имао ни уштећевине. Живео је слободно, као птичица на грани. Ево, стога, неколико кројица духотивих и за њега карактеристичних. Духовитих, јер их је он таквим створио.

Стари ратник био је, и те како, ангажован у политичким забивањима између два велика светска рата. Тако је, у једној предизборној кампањи, одабран као говорник на збору организованом у корист свог страначког пријатеља - чуvenог индустријалца Аце Симовића.

У послератном периоду (кад стрељан је Аце Симовић није било) причало се како је газда

Још једна слична ситуација. Држи Брале посмртни говор својој ратној драгарици, колонизирани негде у Војводини, у селу национално мешовитом где има Срба, Мађара и Шваба.

У патриотском заносу обраћа се покојници: "Ритни се ногама, Милка, па разграј Швабе и Маџаре". "На здравље" и реакција пријатеља и ратних другова: "Шта ти би, Ако?"

Волео је деда Брале да попије коју више, али и баба Спаса да поседи с њим у кафани како би га у пићу "спречила". Тако она њему (а већ су уврелико шездесетогодишњаци) једном вели: "Пиј, пиј, а гледај како ме онај тамо посматра. Нека ти, после, не буде ђаво крив". Његов одговор је био хитар: "Ако, Спасо, ако дупо, док те други гледају ваљаш и мени, а после шта ћеш ми". Друштво, с којим су седели било је слато наслеђано.

А и баба Спаса је имала ратне тегобе, као и деда Брале. Рат је провела у прогонству, у логору. Наиме, један окупациј

торски аустријски официр, видевши је наочиту, обратио јој се: "Како бих Вас радо пољубил у лијепо лице. А, за кај не" (Чудно: "Аустријанац" је знао "српски"). Одбрусила му је да би, у том случају тај део образа одсекла и бацала пепла. Више је волела накажено лице, него наказну душу. То ју је коштало интернацију у злогласни концентрациони логор у Нежидеру. Била је болничарка код тих мученика, а искуство је имала као добровољна болничарка из рата 1913. године.

Деда Брале је пуно волео све из фамилије своје супруге. "Свађао" се једино с мушким члановима (он Карађорђевићевач) на "династичкој" релацији, јер су ови били напреднији на прелому векова.

Међутим, за неку ружну реч "његовим" Боси, Бошку, Вуки, Срби и другим (синовици и синовице баба Спасе), боје спреман "очи да вади". Нас унучиће обаспања је само милоштом.

Био је човек који је духовито људе забављао, а сам није имао пуно среће. Син му је млад умро, кћерка се удала у нежељени народ. Но, то су интиме, да му не повређујем сени.

Завршио је овоземаљски живот отишавши самовољно у смрт. Тај чин, је обавио у олуници лађе "Краљица Марија" коју су 1941. године спалиле, у једној акцији, партизани у селу Ушће. Резигниран, разочаран, учинио је оно што се од њега, ведра духа, није очекивало. Напоменуо сам да је био Карађорђевићевац, па је, вальда, симболично хтео да му земаљски крај буде у лађи која је носила име последње краљице из те династије.

Није био спреман да ново доба које је наилазило, његови синови су се рунили, зато је тако завршио. Опорука коју је оставио исполнитована је. Захтевао је да буде сахрањен ту, поред друма где је живот завршио, нагласио је: као што су тако закопавани (kad јесу) његови ратни другови у гудурама Албаније и широм путева на којима су гинули и које су ослобођали.

Покопан је поред реке, ту где се Вукодраж улива у Саву. Крст је после првих поплава нестао, а где је гроб, данас се не зна.

Остало је само сећање на ратника, изврсног занатлију, знаљца страних језика, новинара, писца, духовног и доброг човека. Остало је јер није био наслеђан.

Миладин Симић

ЛИКОВИ ПРОШЛОСТИ

БОЖА МАРШИЋАНИН

Ако пратите телевизијску серију "Крајинастите Обреновићи", забазили сте глумица Ивана Бекјарева у значајној улози управника града Београда, Божа К. Маршићанин.

Божа К. Маршићанин (рођен 1855. г.), био је српски писар и деловоду на Обреновицу осамдесетих година прошлог века. Ревносни указни чиновник, саветник, марљив, доследан и предузимљив. То су све карактеристике које су пратиле Маршићанина у његовој успешној каријери у државној служби. Убрзо је постао и српски начелник и као такав прешао гробово све округе у Србији. Био је и окружни начелник следећих Округа: Тимочког, Крагујевачког, Староцрногорског, Поречког, Врањског, Јадованског и Моравског.

У Обреновицу је гостодин Божа ислеђивао у разнородним случајевима: када су Белоцркви бесправно скели у селу шуму, када је Живојин Срећковић из Забрежја пуштен Јованом Бабићем за присвајање његових овца. Попадио је велина учесника у догађајима била неписмена, писар Божа је сам писао и поштисао. Тако је било и у случају када су Симу Томанићу из Равца обешујали да је бесправно секао грм у сеоској шуми.

Ево примера како је Божа К. Маршићанин обављао свој посао:

Радено 4. јануара 1883. године у канцеларији посавског среза

Симо Томанић из Хрвата, 40 година стар неосуђиван, каже:

Ја јесам на мојој деоници у сеоској шуми осекао један грм и један окрео, јер ми је требала јапња да штала патошем у којој као коморица конје држим.

Она пак друга два грма окресала су струге Беринђеве, које ме и туже и да је тако могу доказати целим селом, јер то није никаква скривена ствар.

Примећујем да сам ја питао и кмета да осечем грм за штalu, па ми је он рекао да слободном могу на мојој деоници осечи.

Уосталом власт је се могла уверити да ја шуму чувам.

Симо Томанић, писар Б. Маршићанин

Пушача крај Симићог посао значило је да је Симо био неписмен и да је писар Божа написао његове име. Уобичавао је писар Божа да своје извештаје српском начелнику затвршава: "Особићаши ми је част извесити Вас..."

Божа К. Маршићанин аванзоваваје са местима начелника Округа Моравског у Јагодини на местима управника града Београда 1903. године. На штом месту је остао до мајског преврата 1903. године када је пензионисан. Умро је 1921. у Београду. О свом значајном учешћу у историјским догађајима Маршићанин је написао две књиге.

Божа К. Маршићанин обе у два тома, "Тајне двора Обреновића" и "Управитељеве бешине", 1907. године. Ове две књиге значајно су послужиле сценаристијама серије "Крај династије Обреновић", да успешио направије сценарије: "Какво се зло сирења у Србији" објављене 1903. у Новом Саду и "Успомене из збога" 1919. године.

Новица Јовановић Солеиничи

ОСЛОБОЂЕЊЕ ПАЛЕЖА

У јануару, док храстова дебла пушају к' о прангије за Вајске, до Палежа стиже глас о сечи кнезова. Беже у београдску тврђаву Наред, касаје устанци победију мотку, а на њу заставу од женских марама. Сабиром се. Излази из род из шуме. Питамо се: је ли овдјеварно слобода ил' само сан. Кај ујахаше Прота. Петар. Леонтије. Исаило, онако одједаред, а у очима суга игра. Нама се учини да је крај мукама. Почекемо наново да видимо оно што срушено би. Евала, доста гледасмо цамију крај Колубаре.

После од чамија забрешки чујмо да је Миленко Стојковић на месту званом Ада Кале побио да хије. Тек тад нам свану.

Беше то године 1804. После скоро триста година дочекасмо слободу.

ТРИБИНА "46"

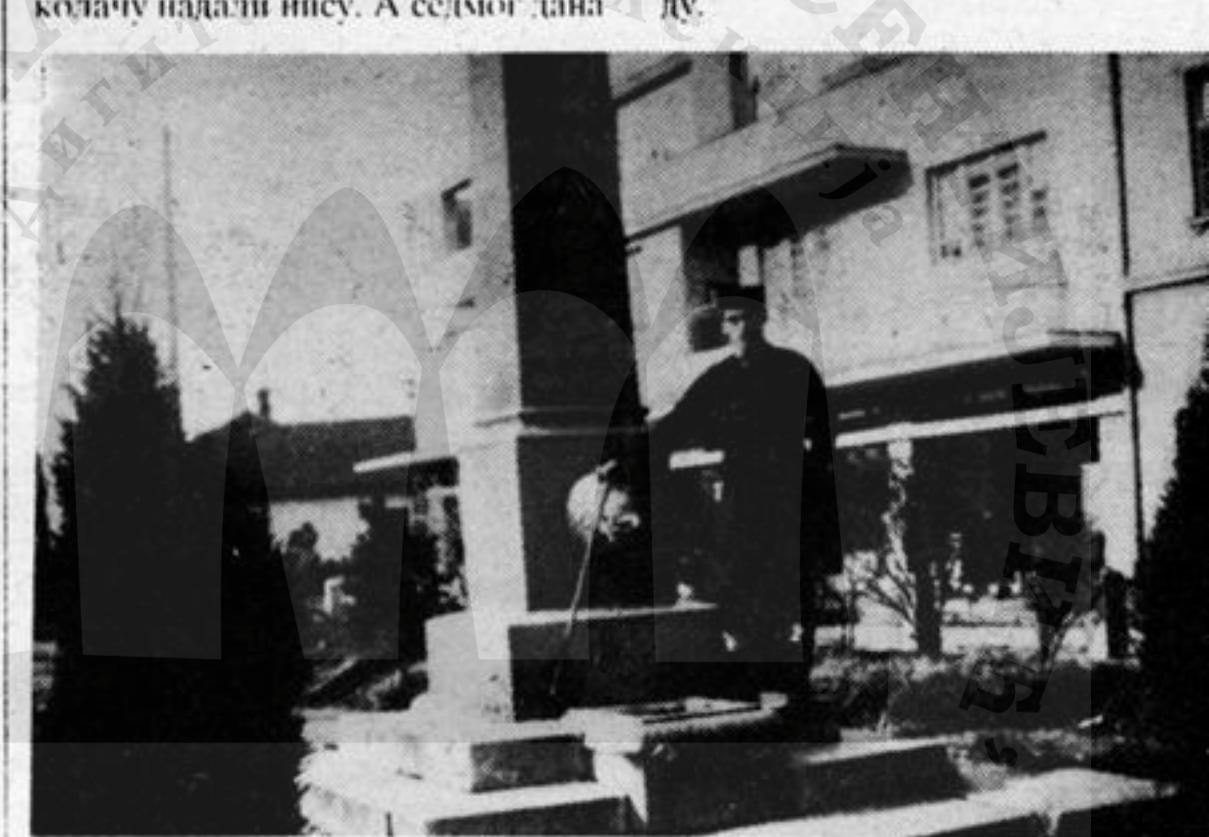
У ПОТПАЛУБЉУ

сајам књига, уз напомену како покушава при овога који

количини славе и медијске популарности која га је запљуснула да остане на ногама. "Знам да ће последња књига тетралогије Cloaca maximata бити, на известан начин, литературни резиме ових неколико година и завршиће се догађајима из 1995. године.

Четвртак, 20. април у 19.30
"ИВАНОВ"
Народно позориште
"Т. Јовановић"
Зрењанин
Драма Чехова

ОБРЕНОВАЦ

• РЕСТОРАН "ВОЖД" УМКА •

- ОБРЕНОВАЧКИ ПУТ 96 -

КУТАК

ЗА

СВАКИ

ВАШ

ТРЕНУТАК

- ИЗВРСНА УСЛУГА
- ДОБРА ПЕСМА
И ПРЕДИВНА МУЗИКА
- ЗВЕЗДЕ ЕСТРАДЕ
- СВРАТИТЕ У
НАЈЛЕПШИ
РЕСТОРАН НА
ВАШЕМ ПУТУ
- ПРОСЛАВИТЕ
ВАШУ МАЛУ
ПОРОДИЧНУ
СВЕЧАНОСТ КОД НАС

АДА
АКСЕНТИЈЕВИЋ
БОЈКО
ОБРЕНОВАЦ
колекција

ПРЕДУЗЕЋЕ ЗА САОБРАЋАЈ, ТУРИЗАМ И ТРГОВИНУ, П. П.

”ТРАНС-ЈУГ”

Војводе Мишића 45/2 11500 ОБРЕНОВАЦ **т 011/875-289; 874-511**

Жиро рачун 40807-601-0-464005 СДК Обреновац

- ЛЕТОВАЊА – ЗИМОВАЊА
- КАРТЕ ЗА СВЕ ДЕСТИНАЦИЈЕ
- ПРЕВОЗ ЗА ГРУПНА И КОЛЕКТИВНА ПУТОВАЊА
- ВИЗЕ

**ПОЛАСЦИ ЗА:
СОФИЈУ – ПЕТКОМ
У 18,00 ЧАСОВА
СУБОТИЦА –
ЧЕТВРТКОМ
У 0,5 ЧАСОВА
СЕГЕДИН –
ПОНЕДЕЉКОМ
У 18,00 ЧАСОВА
ПУТУЈТЕ СА
"ТРАНС-ЈУГОМ"**

НАЈЛЕПШИ РЕСТОРАН, ПРЕДИВАН АМБИЈЕНТ,
ОДЛИЧНА КУХИЊА

- ХЛАДНА И ТОПЛА
ПРЕДЈЕЛА
- СПЕЦИЈАЛИТЕТИ СА
РОШТИЉА
- СВЕ ВРСТЕ ШНИЦЛИ
- ПЕЧЕЊА
- МЕДАЉОНИ СА
ПЕЧУРКАМА
- СУПЕ, ЧОРБЕ

ОРГАНИЗУЈЕМО РАЗНА ПОРОДИЧНА СЛАВЉА,
ПОСЛОВНЕ РУЧКОВЕ

- РИБЉИ
СПЕЦИЈАЛИТЕТИ
- САЛАТЕ
- ПАЛАЧИНКЕ
- КУПОВИ
- ВОЋНЕ САЛАТЕ
- ДЕЗЕРТИ
- ТОРТЕ
- СЛАДОЛЕД

ОБРЕНОВАЦ

- СТОВАРИШТЕ ГРАЂЕВИНСКОГ МАТЕРИЈАЛА
- КОМПЛЕТАН ИНЖЕЊЕРИНГ ОД ПРОЈЕКТОВАЊА ДО ИЗВОЂЕЊА РАДОВА
- УСЛОВИ ОСЛОБАЂАЊА ПОРЕЗА НА ПРОМЕТ
- КЕРАМИКА
- САНИТАРИЈЕ
- ВОДОВОДНИ МАТЕРИЈАЛ
- ГАРДЕРОБА
- ГАЛАНТЕРИЈА
- ТРИКОТАЖА

**ОДАВДЕ НЕЋЕТЕ ОТИЋИ
НЕОБАВЉЕНОГ ПОСЛА,
АЛИ ПРВО МОРАТЕ ДОЋИ**

ЗАДРУЖНО ПРЕДУЗЕЋЕ **ОБРЕНОВАЦ**

ИНЖЕЊЕРИНГ

tel. 873~652; 873~848

МОМЧИЛА ВУКОСАВЉЕВИЋА 43 И ВУКА КАРАЦИЋА 95

ДРУШТВЕНО ПРЕДУЗЕЋЕ
ЗА ПРЕРАДУ И ПРОМЕТ ДРВНИХ ПРОИЗВОДА
»БОРА МАРКОВИЋ Забрежје«

- РАДНИЧКА Бр. 4 • 11505 ЗАБРЕЖЈЕ - ОБРЕНОВАЦ •
- Жиро-рачун: 60807-601-22225
- СДК ОБРЕНОВАЦ
- Телефон: 011/874-521; 871-019
- Телефакс: 011/874-572

- ПРОИЗВОДЊА И ПРОДАЈА КОМПЛЕТНЕ ПОГРЕБНЕ ОПРЕМЕ
 - САНДУЦИ, ПОКРОВИ, ЦРНИНА, ВЕНЦИ, КРСТОВИ, ПИРАМИДЕ...
 - ЈАВИТЕ СЕ БИЛО КАД И У БИЛО КОЈЕ ВРЕМЕ СВАКИМ РАДНИМ ДАНОМ, ПРАЗНИКОМ, СУБОТОМ И НЕДЕЉОМ
 - РАДНО ВРЕМЕ 365 ДАНА ГОДИШЊЕ ОД 0,00 до 24,00
 - ПРОИЗВОЂАЧКЕ ЦЕНЕ

БИБИСИСАКСЕНТИЈЕВИЋ „
ОБРЕНОВАЦ“

